

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
К.бр.28/15
Дана 12.05.2016. године
Ваљево

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судије Јасмине Терзић, председника већа, судија - поротника Наде Марковић и Миланке Вуковић, чланова већа, са записничарем Миленом Филиповић, у кривичном предмету против опт.В.Т. из Ваљева и опт.М.Л. из Ваљева, по оптужници Окружног јавног тужиоца у Ваљеву Кт.бр.191/05 од 31.07.2008.године, измењена од стране ВЈТ Ваљево дана 15.01.2016.године, због крив.дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ, у вези чл.33.КЗ, а по одржаном главном и јавном претресу на дан 12.05.2016. године у присуству заменика Вишег јавног тужиоца Златка Шуловића, оптужених и браниоца по службеној дужности опт.В.Т. адв.О.Ј. из Ваљева и браниоца опт.М.Л. адв.З.Д. из В., донео је једногласно дана 12.05.2016.године, а јавно објавио дана 16.05.2016. године следећу:

ПРЕСУДУ

Опт.В.Т. из Ваљева, ул. Б.П. 66, ЈМБГ ..., рођен дана1953. године у Ваљеву, од оца В. и мајке М. рођене К., писмен, завршио средњу школу, по занимању ТВ механичар, незапослен, разведен, отац троје деце, Србин, држављанин Републике Србије, војску служио 1974.године у Т., води се при СНО Ваљево, без имовине, осуђиван пресудом Општинског суда у Ваљеву К.бр.567/91, због крив.дела из чл.54.ст.2.КЗРС, на казну затвора у трајању од 2 (два) месеца и 15 (петнаест) дана, условно на 1 (једну) годину, пресудом Општинског суда у Ваљеву К.бр.801/95, због крив.дела из чл.23.ст.1.ЗЈРМ на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, условно на 1 (једну) годину, пресудом Општинског суда у Ваљеву К.бр.670/01, због крив.дела из чл.23.ст.1.ЗЈРМ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, пресудом Основног суда Котор К.бр.397/06, због крив.дела из чл.220.ст.3.СРЦГ, на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца условно на 1 (једну) годину, пресудом Општинског суда у Ваљеву К.бр.716/08, због крив.дела из чл.344.ст.1.КЗ на казну затвора у трајању 8 (осам) месеци условно на 2 (две) године и пресудом Општинског суда у Ваљеву К.бр.1090/07, због крив.дела из чл.191.ст.1.КЗ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године условно на 2(две) године, води се кривични поступак пред Вишим судом у Ваљеву због крив.дела силовање из чл.178.ст.1.КЗ и крив.дела трговина људима из чл.388.ст.1.КЗ, сада у притвору по решењу овог суда Кпп.бр.6/16 у наведеном поступку.

Опт.М.Л., из Ваљева, сада са боравиштем у месту П. бб, ЈМБГ ..., рођена дана ...1960 године у Ваљеву, од оца Ј. и мајке М. рођене Б., писмена, завршила средњу Економску школу, по занимању економски техничар, незапослена, разведена, мајка двоје деце, Српкиња, држављанка Републике Србије, поседује једну парцелу површине између 2 ха до 3 ха у селу Б., неосуђивана.

КРИВИ СУ

Због тога што су:

У периоду од 01.01.2004.године до 31.12.2005.године у Ваљеву, у својству одговорних лица и то опт.В. као власник предузећа „М“ ДОО у временском периоду извршења кривичног дела и као директор тог предузећа почев од 01.01.2004.године па до 24.09.2004.године, а опт.М. као директор предузећа „М“ ДОО од 24.09.2004.године до краја времена извршења кривичног дела, при чему су у периоду извршења кривичног дела, будући да су у том периоду били у браку, фактички обоје заједнички и континуирано обављали послове одговорног лица у предузећу „М“ ДОО, урачунљиви и свесни да је њихово дело забрањено, а чије извршење су хтели, уз претходни договор шта ће ко од њих и како да ради, заједнички извршили кривично дело искоришћавањем својих овлашћења и прекорачењем њихових граница, прибавили себи противправну имовинску корист, у укупном износу од 11.550.859,74 динара, тако што су робу прибављену од предузећа „Svisslion market“ ДОО из Горњем Милановца, у износу од 3.184.552,18 динара, предузећа „Алка трговина“ ДОО из Добановаца, у износу од 14.394,85 динара, предузећа „Родић МБ“ ДОО из Новог Сада, у износу од 8.259.003,87 динара и предузећа ПИК „Врбас“ АД из Београда, у износу од 92.908,84 динара, из велепродаје дисконтно преко малопродаје продали физичким лицима за готов новац – наизменично опт.В. и опт.М., не водећи о томе било какву евиденцију, а затим тако добијени новац нису уплаћивали на текући рачун предузећа већ су га присвојили и потрошили за своје потребе, а у циљу прикривања тако присвојеног новца у службене исправе и књиге унели неистинит податак да је то мањак који је настао у поплави, што није истина, с обзиром да оптужени нису уопште организовали вршење пописа којим би се утврдила штета настала поплавом, већ су извршили књижење расхода односно отпис робе у наведеном износу на терет конта 5900- ванредни расходи од катастрофа и елементарних непогода, у корист конта 1320 – роба у промету на велико.

- чиме су извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, у саизвршилаштву из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ у вези чл.33.КЗ.

За које суд опт.В.Т. применом наведених законских одредби и законских одредби из чл.4 ст.2, чл.42, 45 и 54 КЗ, а опт.М.Л. на основу чл.4 ст.2, чл.42, 45 ст.5 и 6, 54, 56 ст.1 тач.3 и чл.57 ст.1 тач.4 КЗ и чл.424.ЗКП-а.

ОСУЂУЈЕ

Опт. В.Т. на казну затвора у трајању од **од 2 (две) године**, коју казну ће издржати по правоснажности пресуде.

А опт.М.Л на казну затвора у трајању од **10 (десет) месеци**, коју ће оптужена издржати по правоснажности пресуде, а која ће се извршити на тај начин што за време изречене казне не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција.

Уколико оптужена за време издржавања ове казне на начин прописан ставом 1 ове пресуде једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Од опт.В.Т. и опт.М.Л., сходно чл.91 и 92 КЗ **ОДУЗИМА СЕ** имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 11.550.859,74 динара, коју су дужни платити у року од 6 (шест) месеци од дана правоснажности пресуде у корист буџетских средстава суда, под претњом принудног извршења.

Обавезују се да на име трошкова кривичног поступка опт. В.Т. плати износ од 187.485,00 динара, а опт.М.Л. плати износ од 45.750,00 динара, као и да оптужени солидарно плате износ од 203.700,41 динара, све у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

Обавезује се опт.В.Т. да на име паушала плати износ од 25.000,00 динара, а опт.М.Л. износ од 15.000,00 динара, све у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

Оштећена предузећа „Swisslion market“, ДОО из Горњег Милановца, „Алка Трговина“ ДОО, из Добановаца, „Родић МБ Трговина“ ДОО из Новог Сада и ПИК „Врбас“ АД из Београда, се упућују да своје имовинско правне захтеве остваре у парничном поступку.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво у Ваљевоу је оптужницом Кт.бр.191/05 од 31.07.2008.године опт.В.Т. и опт.М.Т. сада Л., обоје из Ваљева, ставило на терет кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359.ст.4. у вези ст.3. и 1.КЗ у стицају са крив.делом фалсификовање службене исправе из чл.357 ст.3 у вези ст.1 КЗ, у вези чл.33 КЗ. На главном претресу дана 15.01.2016.године заменик ВЈТ Ваљево Златко Шуловић је прецизирао оптужницу Кт.бр.191/05, а исту је доставио и у писменој форми, којом је оптуженима стављено на терет кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, у саизвршилаштву из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ, у вези чл.33.КЗ, да би потом у завршној речи на главном претресу дана 12.05.2016.године прецизирао исту тако што у дванаестом реду диспозитива уместо до сада цифре која је стајала као укупан износ „19.398.213,27 динара“ треба да стоји „19.607.000,00 динара“, у тринаестом реду уместо износа од „3.300.553,44 динара“ треба да стоји износ „од 3.184.552,18 динара“, у истом реду за ПИК „Врбас“ уместо износа од „150.909,34

динара“ треба да стоји износ „од 92.908,84 динара“ , затим у петнаестом реду уместо износа од „11.849.646,47 динара“ треба да стоји износ „од 11.550.859,74 динара“, док у осталом делу оптужница остаје непромењена.

По закљученом главном и јавном претресу оценом изведених доказа, навода оптужбе и одбране у смислу чл.16. и 419. ЗКП - а суд је утврдио следеће чињенично стање:

Оптужени В.Т. је рођен у В. дана ...1953 године, по занимању је ТВ механичар, а у време извршења кривичног дела био је власник предузећа „М“ ДОО Ваљево, предузећа „Мк“ ДОО и СТР „М“ трговинска радња, нежежен је, разведен, отац троје деце, сада незапослен, не поседује непокретну имовину, раније осуђиван. Оптужени је био у брачној заједници са другооптуженом М.Л., у периоду од 2001.године па до јануара месеца 2007.године, у том браку имају једно дете, сада су разведени.

Оптужена М.Л. је рођена у В., дана ...1960 године, по занимању је економски техничар, запослена, разведена, неодата, мајка двоје деце, поседује једну парцелу у селу Б. површине од око два до три хектара, раније неосуђивана. Опт.М. је на првом главном претресу пријавила измену личних података и то у погледу презимена и иста се више не презива Т., већ Л., обзиром да је брак са опт.В. разведен у јануару месецу 2007. године са којим има једно заједничко дете, те је након тога извршила промену презимена.

Заступници оштећених предузећа „Swisslion market“ ДОО из Горњег Милановца, „Алка Трговина“ ДОО из Добановаца, „Родић МБ Трговина“ из Новог Сада и ПИК „Врбас“ АД из Врбаса, сада из Београда, су се придружили кривичном гоњењу против оптужених и поставили имовинско правне захтеве и исти су упућени да своје имовинско правне захтеве остваре у парничном поступку.

Опт.В.Т. је основао предузеће „М“ ДОО Ваљево дана 5.02.1993.године, а исто је брисано из евиденције 17.09.2010.године, такође је отворио трговинску радњу СТР „М“ дана 06.07.2005.године, а исту је затворио 25.11.2013.године, поред тога основао је и предузеће „Мк“ ДОО дана 13.07.2005.године, а затворио 28.09.2010.године, с тим што је опт.В био власник свих ових предузећа, а по подацима из регистрације у предузећу „М“ ДОО као одговорно лице опт.В.Т. је уписан од 01.01.2004.године па до 24.09.2004.године, а од 24.09.2004.године до 06.02.2006.године одговорно лице је опт. М.Л., тада Т., да би од 06.02.2006.године одговорно лице у том предузећу био уписан опт.В.Т. Оптужени су у периоду од 01.01.2004.године па до 31.12.2005.године и то опт.В. у својству власника и директора у наведеном периоду, а опт.М. у својству комерцијалног радника и директора у предузећу искористили своја овлашћења и прекорачили њихове границе, прибављајући себи противправну имовинску корист тако што су робу коју су набавили у спорном периоду од предузећа „Swisslion market“, у износу од 3.184.552,18 динара, предузећа „Алка Трговина“ у износу од 14.394,85 динара, предузећа „Родић МБ Трговина“ у износу од 8.259.003,87 динара и ПИК „Врбас“ у износу од 92.908,84 динара, у укупној вредности од 11.550.859,74 динара у veleпродају, а из veleпродаје продали дисконтно преко малопродајног објекта физичким лицима за готов новац, с тим што тај новац нису уплатили на рачун предузећа „М.“ ДОО, већ су новац потрошили за своје личне потребе, па су потом након поплаве која је била у марту месецу 2005.године исказали расходе по основу уништене робе у поплавама и то по основу рачуна број 3 и записника број 16 од

16.02.2005.године наводећи да је вредност уништене робе 2.258.754,76 динара, а по основу рачуна број 12, 13, 14 и 15 од 15.03.2005.године наводећи да је вредност уништене робе 15.897.032,92 динара, по основу рачуна број 4 од 19.03.2005.године је вредност уништене робе 813.041,46 динара и по основу рачуна број 5 од 21.03.2005.године, вредност уништене робе је 1.474.495,48 динара, укупно 20.443.324,62 динара, покушавајући на тај начин да прикрију мањак робе на залихама предузећа. Оптужени В. је у ту сврху дао налоге за књижење ове вредности (бр.320216 од 16.02.2005.године, бр.320315 од 15.03.2005.године, бр.320319 од 19.03.2005.године и бр.320321 од 21.03.2005.године) и исти су књижени на ванредне расходе због елементарних непогода, на терет конта 5900, а у корист конта 1320 – роба у промету на велико, а без обрачуна ПДВ по овим износима. Међутим, књиговодствене исправе на основу којих је књижење извршено нису веродостојне, већ су фиктивне и књижене су употребом конта 4222 – краткорочни кредити у земљи који имају прописану потпуно другу намену, тако да је наведени износ од 20.443.324,62 динара фактички мањак залиха робе у промету на велико закључно са стањем на дан 31.12.2005.године. Уз наведене налоге за књижење нема приложене никакве веродостојне документације за односно књижење, а таква документација подразумева одлуку директора предузећа „М.“ ДОО или другог овлашћеног представника предузећа, о одређивању пописне комисије односно овлашћеног лица за утврђивање расхода (штете) настале услед дејства више силе „поплаве“, записник о извршеном попису и пописне листе, а у погледу неплаћања пореза на додатну вредност и акт организације надлежне за осигурање односно акт надлежног државног органа за процену штете сходно одредбама Уредбе о количини расхода, на које се не плаћа порез на додатну вредност. Предузећу „М.“ ДОО на име уништене имовине тј. робе осигуравајуће друштво „Wiener statdische“ надокнадило је износ од 349.724,50 динара, колико је признато записником овог осигуравајућег друштва, а након извршеног пописа од стране представника осигуравајућег друштва по пријави опт.Т. о насталој штети на залихама робе услед елементарне непогоде - поплаве. Оптужени након наведене елементарне непогоде нису на правилан начин извршили попис уништене и оштећене робе у магацинима предузећа „М.“ ДОО, како би утврдили која роба по врсти, количини и од ког добављача је уништена, као и њихову вредност, већ су извршили пренос података о задуженој роби из лагер листа. Поред тога што у спорном периоду оптужени у предузећу на крају текућих година нису вршили правилан попис робе и на тај начин утврдили стање залиха робе у магацину предузећа, већ су и у тим случајевима као и након елементарне непогоде у марту месецу 2005.године вршили пренос података о задуженој роби из лагер листа. Из документације која није књиговодствено веродостојна – свескама које су ручно вођене од стране опт.М. и осталих запослених се налазе подаци о узимању робе без регуларног евидентирања преко испостављених рачуна или отпремница или преко пазара и фискалних рачуна у малопродаји за физичка лица, а из свеске „пописа робе“ се не види ни под којим датумом је попис рађен, нити која комисија за попис робе је састављена, нити су обрачунате вредности по пописним листама, тако да та евиденција нема веродостојност за књижење, те је на тај начин вршен неправилан попис робе. Истовремено промет робе предузећа „М.“ није евидентиран кроз пословне књиге, већ је паралелно вођена евиденција на основу помоћних свески које се не могу користити као званична књиговодствена евиденција, у тим свескама је вођена евиденција која роба је продата за готов новац. Оптужени су у спорном периоду робу оштећених продавали у малопродаји, за готов новац који није евидентиран на рачун као пазар малопродаје, тако да су оптужени ту робу која је продата за готовину, а коју су противправно присвојили, била вредности у укупном износу од 11.550.859,74 динара.

Оптужени су робу коју су продали за готовину од добављача, па део робе и од добављача – оштећених предузећа навели и исказали кроз расходе по основу уништене робе у поплавама, у укупном износу од 20.443.324,62 динара, покушавајући да настали мањак робе на залихама предузећа који су продали за готов новац и који су противправно присвојили прикажу као мањак робе на залихама настао услед елементарне непогоде – поплава, што није тачно обзиром да је утврђено да је у току 2004.године и у току 2005.године је роба добављача продавана за готов новац, што говори да није уништена у поплавама. Поред тога, дана 28.02.2006.године рачуновођа Р.К. је по налогу опт.В.Т. сачинио службену забелешку у којој је наведено да оптужени прихвата сву евентуалну одговорност, а да се мањак књижи на његов терет као власника, а након годишњег пописа за 2005.годину, чиме оптужени потврђује као неспорно да је мањак робе на залихама у предузећу био у износу од 20.443.324,62 динара. Оптужени у 2006.години није имао средстава да покрије настали мањак у претходном периоду. Утврђено је да наведени мањак у овом износу не може бити резултат уобичајеног пословања и могућих грешки у издавању робе и евидентирању, што указује да је роба продавана за готово, али без евиденције преко фискалне касе и предаје новца као пазара на текући рачун. На дан 31.12.2005.године предузеће „М“ ДОО је имало дуговања према предузећу „Swisslion market“, у износу од 3.300.553,44 динара, с тим што је вредност оштећене робе у поплавама била у износу од 116.001,26 динара, према предузећу „Алка трговина“ у износу од 14.394,85 динара, према предузећу „Родић МБ“ у износу од 8.383.788,84 динара, с тим што је вредност оштећене робе у поплавама била у вредности од 124.784,97 динара, према предузећу ПИК „Врбас“ у износу од 92.908,84 динара, те су оптужени противправно присвојили имовинску корист у укупном износу од 11.550.859,74 динара, која роба је продата за готовину, обзиром да иста није била на залихама предузећа у завршном рачуну за 2004.годину и 2005.годину, а на текућем рачуну предузећа није било уплаћеног новца од продаје те робе наведених добављача, нити у документацији постоји доказ да је иста продата односно у документацији је уведен улаз робе свих ових добављача – оштећених предузећа, али се не види када је и коме та роба продата тј. није уведен у документацију излаз робе. Рачун предузећа „М“ ДОО је био у блокади од јула месеца 2005.године, па је оптужени основао трговинску радњу СТР „М“ дана 06.07.2005.године преко које је наплаћивао потраживања која је имао, а радња се није бавила ни једном делатношћу, док је постојао промет преко текућег рачуна те радње, па на основу података из картице текућег рачуна код „Војвођанске банке“ АД утврђује се да је било уплата са рачуна СТР „М“ на рачун предузећа „М“ и то у износу од 313.971,84 динара, који износ је уплаћен добављачу „Родић МБ“, који је и блокирао рачун предузећа. Такође, на рачун СТР „М“ од 13.07.2005.године до краја 2005.године, а који се водио код „Кулске банке“ на рачун је уплаћено укупно 9.298.218,86 динара колико је и потрошено, али не за плаћање дуговања која има према добављачима - оштећенима у овом поступку, обзиром да су и представници оштећених предузећа остали при својим постављеним имовинско правним захтевима до краја поступка. Оптужени нису оштећеним предузећима у спорном периоду платили робу са којом је било задужено предузеће „М“ ДОО, већ су противправно присвојили имовинску корист у износу од 11.550.859,74 динара продајом те робе за готов новац.

Овакво чињенично стање суд је утврдио делимично из одбране опт.МЛ., исказа сведока Р.К., исказа сведока С.Т., исказа сведока М.Ћ., исказа сведока Б.П., исказа сведока Р.Р., исказа сведока В.П. - овлашћеног представника ошт.предузећа „Родић МБ“, из Новог Сада, исказа сведока М.Ј. - овлашћеног представника ошт. предузећа „Swisslion market“, из Горњег Милановца, исказа сведока В.А. - овлашћеног

представника ошт.предузећа „ПИК Врбас“ АД Београд – Земун, исказа сведока М.М - овлашћеног представника ошт.предузећа „Алка“ДОО из Д., потврде о привремено одузетим предметима ПУ Ваљево од 08.03.2006.године и 09.03.2006.године, четири свеске формата А4 пописа са ред.бр. од 1 до 11210,од 1 до 770, од 1 до 672, од 1 до 11106; свеску формата А5 „Благајна“, две свеске А4 формата, једна плавих корица, једна црвених са интерним подацима предузећа „М“ о бројевима рачуна о издатој роби и лицима којима је та роба издата; картице пословних књига предузећа „М“ конта 5900 – ванредни расходи од катастрофа и елементарних непогода са налозима за књижење број 320216, 320315, 320319, 320321, 901239, 901240; прилог бр.4 решење Трговинског суда у Ваљевоу Фи.1112/04 по овлашћеном лицу по заступању предузећа „М“, службене белешке К.Р. од 28.02.2006.године поводом изјаве окр.Т.В. о прихватању одговорности за начин књижења утврђених мањкова по годишњем попису за 2005.годину; два записника Пореске управе Филијале Ваљево о извршеној теренској контроли у предузећу „М“ број 47-1-402/2005-107-001 и број 47-1-345/2006-107-001; потврде дирекције за регистре и принудну наплату Народне банке Србије бр.6222 о броју дана неликвидности предузећа „М“; потврде о укупно неизвршеним основима и налозима предузећа „М“ Одсека за пријем основа и налога принудне наплате у Крагујевцу Одељења за принудну наплату Народне банке Србије од 09.12.2005.године; писмене документације о пословању „М“ са предузећима ПИК „Врбас“, „Родић МБ“, „Алка трговина“, „Симпа трговина“ и „Svisslion“; писмене документације банке: „Војвођанска“, „А-банка“, „Меридијан“, „Кулска“ и „Центро банка“ о кретањима средстава на текућим рачунима предузећа „М“; рачуне број 3, 4 и 5 састављене у књиговодству предузећа на бази записника од 21.03.2005.године о отпису робе уништене у поплави; биланса стања и успеха предузећа „М“ по годишњим пописима за 2004 и 2005.годину; картице рачуна СТР „М“ и „Мк“ ДОО вођени код „Кулске банке“ за 2005.годину, документације осигуравајуће куће „Wiener Stadtische“ Филијала Шабац и то: понуда за закључење уговора о осигурању имовине предузетника 3 број 002670 од 14.12.2004.године, записник о извиђају и процени штете од опасности пожара и неких других опасности од 23.03.2005.године, решење захтева за исплату накнаде из осигурања од 05.04.2005.године, полиса број 206741 од 23.03.2005.године између уговорача осигурања и осигураника, фотокопија отпремница рачуна број Т01865 од 17.12.2004.године, „Свислајн маркет „ ДОО Горњи Милановац, затим отпремница – фактура број 24285/04 од 23.12.2004.године, „Родић МБ“ ДОО Кула, отпремница – рачун Т01874 од 17.12.2004.године „Свислајн маркет“ ДОО Горњи Милановац, отпремница – фактура број 24565/04 од 27.12.2004.године, „Родић МБ“ ДОО Кула, рачун број 00806 од 16.12.2004.године“Јадар пак“ ДОО Осечина, отпремница – фактура број 24544/04 од 27.12.2004.године „Родић МБ „ ДОО Кула, отпремница – фактура 21356 /04 од 23.11.2004.године „Родић МБ“ ДОО Кула, рачун - отпремница број 240173401595 од 10.12.2004.године „Концерн“ Бамби“ Пожаревац, отпремница 24291/04 од 24.12.2004.године „Родић МБ“ ДОО Кула, отпремница – фактура број 24911/04 од 29.12.2004.године Предузећа „Родић МБ“ ДОО Кула, отпремница – рачун Т02102 од 28.12.2004.године „Свислајн маркет“ ДОО Горњи Милановац, од истог предузећа отпремница – рачун Т02097 од 28.12.2004.године и Т02013 од 25.12.2004.године, Т02013 од 25.12.2004.године, премер и предрачун грађевинско - занатских радова на санацији објекта од поплаве СТР „Мој стан“ ДОО од 24.03.2005.године, прилог одштетном захтеву у вези поплаве сачињен од предузећа „М“ ДОО Ваљево од 24.03.2005.године, пријава штете од опасности пожара од 18.03.2005.године „Wiener Stadtische“ осигурање, потврда о учешћу ватрогасне јединице на интервенцији МУП РС од 24.03.2005.године и попис оштећених ствари сачињен у Ваљевоу у предузећу „М.“ без видљивог датума и писаног налаза и мишљења

вештака економско финансијске струке М.К. од 28.01.2008.године, сталног судског вештака економско-финансијске струке Ј.Н од 09.09.2014.године и допунског налаза и мишљења наведеног вештака од 26.04.2016.године, извода из КЕ ПУ Ваљево број 235-1-1993/12 од 25.07.2012.године за опт.В.Т. и извода из КЕ ПУ Ваљево број 235-1-1992/12 од 25.07.2012.године за опт.М.Л.

Суд је утврдио личне и породичне прилике оптужених на основу њихових исказа и узео их је као веродостојне и истините, немајући разлога да сумња у истинитост ових података.

Опт.В.Т. у својој одбрани не признаје извршење кривичног дела, наводи да је био власник предузећа „М.“ ДОО у периоду од 01.01.2004.године па до 31.12.2005.године, а био је и директор тог предузећа, с тим што је његова тадашња супруга опт.М.Л., тада Т. била директор Предузећа у периоду од септембра месеца 2004.године па до 2006.године. Док је опт.М била директор предузећа фактички се бавила комплетним финансијама и благајном, а опт.В. никада није бавио новцем ни финансијским пословима. Поред veleпродаје предузеће „М“ је имало и дисконтну продају која је вршена у продавници број 1, те је роба из veleпродаје задуживана у малопродају преко продавнице број 1 да би одатле била даље продавана лицима уз рачун, који је био компјутерски, а цена је била формирана тако што уз veleпродајну цену је додат износ пореза на промет, с тим што је уведен ПДВ систем плаћања продаја је ишла уз фискални рачун. Опт.М. је пословно преговарала са свим већим добављачима а овде оштећенима у овом поступку. Опт.В. наводи да у марту месецу 2005.године је дошло до велике поплаве у којој је потопљено његово предузеће, услед изливања реке дошло је до поплаве магацина у којима се налазила роба, која је том приликом и уништена, али нико није успео да утврди тачан износ настале штете. Опт.М. је у више наврата позивала управу прихода, међутим, они нису излазили на терен. Попис робе која је уништена у поплавама, у предузећу вршен је преписивањем лагера робе, јер на други начин није се могло утврдити стање робе тако да је заиста извршен препис лагер листа уместо правога пописа робе. Предочавањем конта 5900 и да се исти односи на мањак робе који је настао у поплави, оптужени је негирао да се разуме у конта и да не зна шта је то констатовано под „конто 5900“. Оптужени је негирао да је мањак од око 20.000.000,00 динара робе продат „на црно“ и да је тај мањак у ствари прикриван приказивањем уништења робе услед поплава, већ сву одговорност за непотпуно утврђену вредност робе која је уништена и висину настале штете услед поплава, преноси на надлежне државне органе. Опт.М. је узимала новац из благајне на незаконит начин, она је сачињавала дисконтне фактуре на веће износе које је након наплате цепаала и бацала и онда је новац по основу тих фактура узимала за себе, а исте и поред његовог инсистирања да се чувају те фактуре како би се видело где је роба отишла, исте нису сачуване већ је опт.М. радила управо супротно, издавала је фактуре на робу па онда сторнирала те фактуре, тј. повлачила исте, док је новац задржавала за себе.

Што се тиче годишњих пописа робе, исти су урађени компјутерски преписивањем лагер листе из компјутера, јер је било заиста много артикала и тешко је било радити попис класичним начином, јер се роба заведена у компјутеру скидала аутоматски по продаји, са лагера, те је на тај начин као што је и претходно навео оптужени вршен и попис уништене робе након поплава.

Опт.В. наводи да је опт.М. док је радила у предузећу, а потом и била директор у истом, била самостална у свом деловању на послу, ишла је сама код појединих добављача и сачињавала документацију са истима коју је лично и потписивала, као и менице које су служиле као средство обезбеђења плаћања.

На главном претресу опт.В. је допунио своју одбрану наводећи да је опт.М. узимала готов новац из предузећа од момента када је постала директор предузећа, а то је период од септембра месеца 2004.године, међутим, он је то открио тек након њеног одласка половином 2005.године, појашњавајући у својој одбрани да је опт.М. уништавала фактуре и то тако што је на пример робу продавала за износ од 100.000,00 динара, потом би ту фактуру поцепала и сачинила нову фактуру на износ на пример од 30.000,00 динара, који је приказиван у документацији, а остатак новца је присвајала, те да све то може потврдити сведок С.П., а и остали запослени. У периоду када је опт.М. и напустила предузеће отворен је и СТР „М“ како би било вршено плаћање преко рачуна те радње, вршено је и наплаћивање робе из предузећа „М.“ а тај новац је користио за плаћање добављачима која дуговања је направила опт.М.. Сва средства која су наплаћена на рачуну СТР „М.“ су коришћена директно за исплаћивање рачуна добављачима према којима је предузеће „М.“ имало дуговања. Није могао да се изјасни да ли је рачун предузећа „М.“ био у блокади у то време када је отворио СТР „М.“, а такође није могао да се изјасни ни који је промет обављен преко рачуна СТР „М.“ у том периоду. Што се тиче документа о преузимању дуга у 2006.години опт.В. наводи да се сећа да је нешто потписивао у том смислу, али да му је то понудио његов књиговођа који је и сачињавао такав документ. Оптужени је након увида у фотокопију документа предузећа „М.“ ДОО означен са бројем Н.901234 негирао да зна на шта се односи тај обрачун, али није оспорио да на том документу стоји његов својеручни потпис и печат предузећа „М.“.

Оптужени наводи да је опт.М. од момента када је постала директор предузећа, а то је од 24.09.2004.године па на даље искључиво вршила послове одговорног лица тј. директора, а што могу потврдити и сви остали запослени у његовом предузећу. Што се тиче завршног рачуна за 2005.годину, а који је рађен у фебруару месецу 2006.године прихватио је да као власник предузећа одговара за тај дуг, мислио је да га покрије новцем који у том моменту није имао, а пошто је роба била уништена у поплавама он се раздужио са том робом као уништеном и оштећеном у поплавама тврдећи да је урађен прави попис након поплаве у марту месецу 2005.године од стране запослених, да је он дозволио да се врши такав попис и те пописне листе су узели запослени С. П. и Р.К. на даљу обраду.

У току поступка опт.В.Т. негирајући да је роба продата „на црно“ тврдио је да је иста уништена у поплавама које су задесиле простор његовог предузећа у спорном периоду, наводећи да је сва роба била осигурана по полиси осигуравајућег друштва „Wiener stadische“ Филијала Шабац, те да код тог осигуравајућег друштва није на правилан начин извршена процена настале штете на уништеној роби и да му је исплаћено на име штете свега нешто преко 300.000,00 динара, да би потом у том делу мењао исказ тврдећи да наведено осигуравајуће друштво је њему исплатило на име штете око 350.000,00 динара јер је на толико и било осигурање, а иначе полиса осигурања је била од пожара, а не од поплава. И поред тога, није му исплаћена целокупна сума за насталу стварну штету, из разлога што није уплатио последњу рату осигуравајуће суме, те на тај начин опт.В. негира да је тај податак у списима из тих

разлога валидан и да исти није требао бити коришћен у току вештачења у овом поступку.

Суд није прихватио одбрану коју је оптужени дао у току кривичног поступка, исти је негирао извршење кривичног дела тврдећи да је настали мањак робе у ствари последица настале штете тј. уништење робе услед поплава у 2005. години које су задесиле простор предузећа „М“ ДОО, такође негирајући да је као власник био упућен у начин пословања предузећа већ да је све то обављала опт.М.Л., његова тадашња супруга, која је и водила евиденцију књиговодствену и располагала готовим новцем у благајни, са тим он као власник предузећа није имао додира, те се и не сматра одговорним за настали мањак робе, а на штету добављача – оштећених предузећа. Опт.В. тврди да је стварна настала штета у износу од 20.443.324,62 динара у поплавама у 2005. години, услед пропуста државних органа које су наводно обавестили о елементарној непогоди није утврђена на правилан начин обзиром да Управа прихода у Ваљево није изашла на лице места ради утврђивања штете услед тог догађаја и поред тога што је више пута иста обавештена о томе, а осигуравајуће друштво „Wiener stadische“ пошто није уплатио целокупну осигуравајућу суму до насталог догађаја проценило је штету у доста мањем износу тј. само нешто преко 300.000,00 динара, да би потом на главном претресу у том делу изменио своју одбрану наводећи да је у ствари наведено осигуравајуће друштво њему издало, услед њихове грешке погрешну полису осигурања на пожар, а не на поплаве, те је услед тога дошло до исплате од стране осигуравајућег друштва наведеног износа који у ствари није био ни део настале штете услед поплава. Оптужени не спори да је потписао службену забелешку сачињену дана 28.02.2006. године са књиговођом Р.К., обзиром да је у завршном рачуну за 2005. годину констатован мањак и да је прихватио као власник да одговара за тај дуг, а исти је мислио да покрије новцем који касније није имао, ту забелешку је потписао обзиром да је роба била уништена и сматрао је да се на тај начин раздужио са том робом јер је иста уништена и оштећена у поплавама. Негирао је да како су то запослени тврдили у тим поплавама по њиховој процени страдало свега 1/3 од пријављене количине робе која је поплавлена. Одбрана оптуженог је по налажењу суда контрадикторна, нејасна и нелогична, у супротности је са другим изведеним доказима које је суд и прихватио и то делимично одбрану опт.М.Л. и исказе сведока Р.К., С.Т, М.Ћ., Б.П., Р.Р., те овлашћених представника ошт.предузећа и то сведока В.П., М.Ј., М.М., В.А. и Љ.Д., као и из писаних налаза и мишљења судских вештака економско-финансијске струке М.К. и Ј. Н. Искази наведених сведока су јасни и логични те је на основу истих суд утврдио чињенично стање у овој кривично правној ствари, те суд из тих разлога није прихватио одбрану опт.В.Т., јер налази да таква његова одбрана је усмерена на потпуно избегавање кривице. Сведоци К., Т, Ћ, П. и Р. су потврдили део одбране опт.М.Л. а која је у том делу у супротности са одбраном опт.В., да је у ствари одлучујуће одлуке и начин пословања у Предузећу „М“ ДОО доносио опт.В.Т., а не опт.М., да су сви запослени морали поступати по одлукама опт.В., без дозволе опт.В. да се било ко меша у доношење тих одлука па ни опт.М., поред тога сви наведени сведоци су потврдили да попис робе на завршетку године пословања је вршен преписивањем робе са постојећих лагер листа робе, тако да није вршен стварни попис пописивањем робе по врсти и количини пребројавањем робе у магацину, а то није учињено ни након елементарних непогода, поплава у марту месецу 2005. године, тако да нису тачни наводи опт.В. да је извршен попис уништене робе након поплаве. У једном случају је извршен стварни попис робе у магацинима предузећа „М.“ што су потврдили сведоци, али сведок Р.К. је негирао да је њему достављен такав попис робе на књижење, што је суд и прихватио јер не види ни један разлог због чега сведок К. као књиговођа не би извршио књижење

стања на основу тако извршеног пописа робе. Сведок Р.К. у свом исказу се јасно изјаснио како је дошло до сачињавања службене забелешке од 28.02.2006.године када је предочио опт.В. за висину насталог мањка робе у 2005.години, те да је по налогу опт.В. и сачињена службена забелешка којом оптужени прихвата у потпуности настали мањак као своју одговорност, а исти наводи да је као књиговођа био у обавези да их упозори на начин вођења послова и евиденције, те је тако настала након предочавања о висини мањка робе и ова службена забелешка. Суд је прихватио наводе опт.В. у делу у којем је навео да је са рачуна СЗР „М“ пошто је блокиран рачун предузећа „М“ вршио плаћања добављачима, а што је потврдила и сведок С.Т. Међутим, суд налази да је опт.В. вршио плаћања добављачима предузећа „М.“ са рачуна СЗР „М.“, али да је та плаћања вршио по својој слободној процени ком добављачу је хтео, а не како су била већ доспела потраживања од стране оштећених предузећа, овакво поступање оптуженог је допринело да се плаћање на име утврђеног мањка робе оштећенима не измири ни до дан данас, како су се у току поступка изјаснили овлашћени представници оштећеног предузећа. Суд није прихватио ни наводе у одбрани опт.В.Т. да је готов новац присвојила само оптужена М., а у току поступка ниједан доказ није потврдио наводе одбране опт.В. да је опт.М. уништавала фактуре и осталу документацију, имајући у виду исказ сведока С.Т., која је изричито негирала да је опт.М. уништавала фактуре на начин као што је то описао опт.В.

У прилог наведеног су и писани налази и мишљења судских вештака економско-финансијске струке М.К. и Ј.Н. који су увидом у документацију предузећа „М.“ утврдили да оптужени нису водили правилну књиговодствену евиденцију која се односи на пословање предузећа, водећи књиговодство у свескама различитог формата, уношењем у исте податке у вези робе која је добављана и потом продата без издавања фискалних рачуна или рачуна са отпремницом, такође без података где су те свеске вођене, ко их је водио, без икаквих потписа и овере запослених лица, свих наведених седам свески по налазу вештака не испуњавају елементарне законом и другим прописима утврђене услове пословних, јавних књига и рачуноводствених јавних исправа те се и не могу користити као веродостојни докази. Из валидне документације је утврђено да је роба добављача продата за готов новац, а да промет није евидентиран кроз пословне књиге, нити је на њега плаћен ПДВ. У документацији су пронађени документи – налози за књижење уништене робе у поплавама у 2005.години које је предузеће исказало као ванредни расходи - због елементарних непогода, а по том основу вредност уништене робе је укупно 20.443.324,62 динара, што није тачно, већ управо на основу помоћних свески и евиденција које су вођене паралелно са званичним и прописаним евиденцијама у рачуноводству у којима је написано да је роба продата за готов новац, закључују да роба није ни уништена у поплавама, као што то наводе у својим одбранама оптужени, већ да је продата за готовину која није стављена на рачун као пазар малопродаје. Такође у документацији вештаци су утврдили да по записнику осигуравајућег друштва „Wiener stadische“ вредност робе коју је надокнадило то осигурање је 349.724,50 динара, што је и признато записником тог осигуравајућег друштва. Чињеница да опт.В. налаже књиговођи св.Р.К. да сачини службену забелешку 26.02.2006.године, пошто је изведен завршни рачун за 2005.годину и када је утврђено да има мањка робе на залихама, у којој забелешци оптужени као власник предузећа прихвата на себе одговорност покривања мањка робе, указује да је опт.В. био свестан како је настао тај мањак робе односно да је роба продата за готов новац јер оптужени ни на један начин није поткрепио да је мањак робе у предузећу настао из других разлога, па ни да је роба уништена у поплавама, нити је пружио доказ да је роба продата у велепродаји или у малопродајном објекту, а пристао је да сноси одговорност

за тај настали мањак робе на залихама, потписујући ту забелешку. Да је знао на који начин је настао мањак робе на залихама предузећа указује и чињеница коју је у свом исказу изнео књиговођа сведок К., који је навео да је предочио запосленима да у програму у којем се водила књиговодствена евиденција предузећа може директно да се унесе кретање робе из предузећа, након продаје робе уношењем тог податка одмах се у компјутеру приказује стање на залихама тј. смањује се количина робе која је на залихама, међутим, и поред тога запослени су водили ручну евиденцију о продаји робе. Поред наведеног суд није прихватио одбрану опт.В., у којој је негирао да је мањак од око 20.000.000,00 динара робе продат „на црно“ већ да је роба у тој вредности уништена и да је то висина настале штете услед поплава, јер је исти и у допису којим се обраћа осигуравајућој кући „Wiener stadische“ од 24.03.2005.године у напомени навео да вредност оштећене робе у насталој поплави износи око 3.000.000,00 динара, те уз тај допис и доставља списак робе са улазним фактурама, а исти је оверио печатом предузећа „М.“ ДОО Ваљево и исти својеручно потписао. Имајући све наведено у виду суд налази да је одбрана оптуженог дата и усмерена на избегавање кривице.

У својој одбрани опт.М.Т., сада Л. наводи да је живела у заједници са опт.Владаном још од 1994.године, али да су брак закључили 2001.године и у јулу месецу 2005.године је фактички престала њихова брачна заједница с тим што су се развели званично у јануару 2007.године. Директор предузећа „М.“ ДОО била је периоду од 24.09.2004.године па до јула месеца 2005.године када је напустила заједницу са опт.В. тако да је фактички обављала послове директора у том периоду, али тек након годину дана је добила решење да више није директор предузећа „М.“. Као директор имала је депонован потпис у банкама за рачуне предузећа, али је тај потпис имао и опт.В., а у периоду од 01.01.2004.године па до 24.09.2004.године није имала депонован потпис ни у једној банци. Све одлуке и начин пословања у предузећу доносио је опт.В., као директор потписивала је и закључивала уговоре о пословно техничкој сарадњи са добављачима, али се дешавало да поједине уговоре чак није ни прочитала јер како наводи опт.В. је уговарао све послове у предузећу, као и начин плаћања. Опт.М. наводи да је постојала једна свеска у коју је она уносила бројеве фактура који су затим уношени у књиговодствену евиденцију и компјутерски обрађивано, али друге свеске које су одузете у предузећу њој нису познате и она није уносила податке у те свеске, није јој позната „књига фактура“ и у њој се не налази њен рукопис, већ књига на којој стоји „благајна“ је књига која је њој позната и у њој се налази њен рукопис. Опт.М. наводи да у 2001.години и 2005.години, било је поплава у магацинском простору предузећа „М.“ с тим што је поплава која је била у марту месецу 2005.године била већих размера и уништена је већа количина робе, али о вредности робе која је била на лагеру и која је уништена у тим поплавама не може да се изјасни, с тим што зна да је након поплава рађен попис о тзв.„отпису или пропасти робе“, претпоставља да је попис рађен комисијски и да је као директор обавестила пореску управу о насталом проблему. Осигуравајуће друштво везано за штету која је настала у поплави је уплатило минимални износ за насталу штету јер је опт.В. уплаћивао минималне премије по тој осигуравајућој полиси, па из тих разлога није ни могла бити покривена у потпуности настала штета за уништену робу. Књиговодствене послове предузећа водио је Р.К. и он је поступао у свом раду искључиво по налогу опт.В., а опт.М. како наводи никакве налоге није давала књиговођи. Била је ситуација када је оптужени В. дао налог св.К. да књиговодствено нешто одобри и прикаже и то баш везано за уништену робу у поплавама, а издавајући такав налог сведоку К. рекао је да ће потпуно одговорност сам преузети опт.В.

Опт.М. наводи да стварни „физички“ попис робе у предузећу није никада рађен, већ је стање на залихама робе приказивано по лагер листама и тако се преносило стање из године у годину. Опт.М. није била присутна нити учествовала у попису уништене робе након поплава, то су радила лица која су била запослена на пословима у магацину, а она лично никада није уносила податке који се тичу уништене робе у било којој пословној документацији предузећа „М.“. Појашњавајући вођење књига фактура у рукопису опт.М. наводи да је на тај начин било лакше и прегледније да се врше одређене провере фактура, те да се ти подаци не би тражили по регистраторима или на други начин. Колико се сећа потписала је само завршни рачун за 2005.годину, али је неспорно да је потписивала и менице које је предузеће давало углавном као средство обезбеђења плаћања, а не као средство плаћања. Опт.М. је познато да је опт.В. основао СТР „М.“ и да је новац који је требао да буде намењен плаћању робе коју је преузело предузеће „М.“ ДОО усмеравао на рачун СТР „М.“ који је у међувремену основао. Опт.М. није познато из којих разлога је опт.В. пребацивао новац и из којих разлога је рађено преко рачуна СТР „М.“ вероватно је био блокиран рачун предузећа „М.“, па из тих разлога су средства пребацивана на рачун СТР „М.“. Оптужена не спори да је закључила уговор о пословној сарадњи са свим оштећеним предузећима у овом поступку као и менице које је Предузеће „М.“ давало као средство обезбеђења плаћања приликом сачињавања тих уговора. Након увида у четири рачуна која су сачињена дана 21.03.2005.године и сачињени записник о отпису робе на тај датум, а због елементарне непогоде, опт.М. наводи да се не сећа тачно наведених рачуна, те да је неспорно да се никада у предузећу није радио класичан попис, већ се стање изводило на основу података из лагер листе, једноставно су подаци преношени компјутерски из те лагер листе у наредни период, а класичан попис робе након поплава у 2001.години такође није вршен по налогу опт.В., који је тада тражио да се део те оштећене робе убаци у промет, што је и учињено како је он то наложио тако да право стање на залихама робе никада није изведено ни после те настале штете, а ни након поплаве у 2005.години, која поплава је била мањих размера у односу на претходну. О висини настале штете у оба случаја опт.М. није могла да се изјасни. Опт.М. нема никаквих сазнања у вези сачињене службене забелешке од 28.02.2006.године која је потписана од стране опт.В. и сведока Р.К., не зна под којим околностима је иста сачињена и први пут је тај документ видела на главном претресу у овом поступку. Опт.М. наводи да предузеће „М.“ је имало магацински простор у површини од око 300 метара квадратних, те да на ту површину није могло стати робе у вредности од око 20.000.000,00 динара.

Опт.М.Л. у току поступка не признаје извршење кривичног дела које јој се ставља на терет, опт.М. као неспорне чињенице наводи да је она обављала послове директора у наведеном периоду, те која је стварна овлашћења имала као директор, да је све кључне одлуке у предузећу и у том периоду док је она била директор доносио опт.В., те да је престала брачна заједница са оптуженим В. у јулу месецу 2005.године, а да се након тога она није бавила пословима предузећа иако се водила као директор формално, такође је потврдила наводе саслушаних сведока који су у својим исказима потврдили да правог пописа робе на залихама није било, односно да исти нису рађени на правиан начин ни када су рађени завршни рачуни за 2004.годину и 2005.годину, па ни када су биле поплаве у предузећу, дакле ни у 2001.години, ни у 2005.години већ се стање залиха робе у магацину предузећа утврђивало по основу преношења података према стању из претходних лагер листа. Опт.М. као што је наведено је учинила неспорним да се водила „приручна“ помоћна евиденција у свескама различитог формата, али наводећи да је то чињено из разлога лакше даље обраде тих података, међутим, она тврди да је од свих свески које су одузете у овом поступку она водила

само свеску која је означена са „благајна“, а што је потврђено и исказом сведока С.Т. који је суд прихватио у целини као јасан и истинит. Међутим, суд није прихватио део одбране опт.М. у којем је она негирала да има сазнања да је роба оштећених предузећа продата за готов новац, имајући у виду околност да је опт.М. заједно са запосленима у рачуноводству предузећа водила „приручну“, помоћну евиденцију о продаји робе, та евиденција је писана ручно, није потписана о стране било ког запосленог у предузећу, па ни опт.М., нити су ти подаци оверени печатом предузећа, а управо увидом у ту документацију се утврђује која роба је продата, коме је продата и за које износе, али након те продаје тим лицима нису издавани рачуни, ни фискални, нити рачуни уз отпремнице, па суд изводи закључак да та продата роба није званично ни књижена, нити је новац од продаје предат као пазар у благајну предузећа. У документацији предузећа утврђено је да постоји улаз робе од различитих добављача, међутим, у истој нема података када је роба продата односно нема излаза те робе, из свега произилази да су оптужени продавали робу за готов новац из велепродаје крајњим потрошачима уз готовинско плаћање, а преко малопродајног објекта, међутим, тај промет на мало који је остварен у 2004.години, није евидентиран преко регистар касе односно фискалне касе или путем рачуна, нема ниједног доказа да су евидентирани дневни пазари преко благајне, док у 2005.години у промету на мало – дисконту, евидентиран је остварени промет у износу од 2.071.960,93 динара, али са недостатком пописа евидентирања не може се закључити на основу које документације је тај промет евидентиран тј. документација није комплетна. Суд не прихвата ни део одбране опт.М. у којем је она негирала да је знала на који начин је вршен попис након поплаве у марту месецу 2005.године, имајући у виду исказе свих сведока који су били запослени у предузећу „М.“ ДОО, који су потврдили чињеницу да пописи приликом израде завршних рачуна текућих година и након елементарних непогода нису вршени на правилан начин, већ је извршен пренос података по стању из лагер листа, дакле стварног пописа стања робе није било, а сведок Р. наводи да је учествовао у попису после поплаве и да на стању у лагер листама је била роба које заиста није било у магацину. Обзиром да се оптужена бавила пословима као комерцијални радник како наводи и да је била стално присутна у предузећу иста је морала знати на који начин су сачињавани подаци у пописним листама па је и поред тога опт.М. као одговорно лице тј. директор, потписала завршни рачун за 2005.годину, посебно имајући у виду на који начин је дошло до констатовања мањка након поплава, односно да је опт.В. издао четири налога за књижење, представљајући да је то износ мањка који је настао у поплави, а што није било тачно обзиром да оптужени нису организовали вршење пописа којим би се утврдила штета настала услед елементарне непогоде, већ је сведок К. по налогу опт.В. извршио отпис робе у наведеном износу на терет конта 5900 – ванредни расходи од катастрофа и елементарних непогода, а није извршен попис робе која је на овај начин отписана, па су оптужени тако сачињену исправу са неистинитим подацима и садржином употребили у документацији предузећа „М.“ ДОО, а потом је опт.М. и оверила својим потписом завршни рачун у 2005.години и поред тога што је знала да ти подаци нису тачни имајући у виду чињеницу на који начин је та исправа састављена. Обзиром да је неспорно да је опт.М. и потписала завршни рачун за 2005.годину и поред тога што није била фактички у брачној заједници са опт.В. у том периоду указује да је опт.М. вршила и даље своја овлашћења као директор предузећа у том периоду, а не како је то навела у својој одбрани да је само формално била директор у периоду од јула месеца 2005. године када је престала фактичка брачна заједница између опт.М. и опт.В., имајући у виду ту чињеницу суд није прихватио тај део одбране опт.М. Такође, из исказа сведока Р.К. се може утврдити да нису тачни наводи опт.М. које је навела у вези вођења интерних свески за фактуре, како улазне тако и излазне, јер је сведок К. чији је исказ

суд прихватио као истинит и веродостојан, пред судом појаснио да су оптужени имали интерне свеске за фактуре и поред тога што у самом компјутерском програму је постојала могућност да се директно уносе фактуре и врши аутоматска обрада података из истих, па суд није прихватио тај део одбране опт.М. о разлозима вођења тих података у посебне свеске. Суд налази да је дата одбрана опт.М. усмерена на избегавање кривице у овом поступку.

Из свих напред наведених разлога при оцени целокупне одбране оптужених суд указује да је оптужени сходно позитивним прописима, тачније сходно чл.63. Закона о предузећима као директори предузећа (опт.В. у периоду од 01.01.2004.године па до 24.09.2004.године, а опт.М. у периоду од 24.09.2004.године па до 31.12.2005.године) су дужни да се старају о законитости рада предузећа и одговарају за законитост рада предузећа и самим тим имајући то својство исти су морали бити свесни које радње могу предузети у оквиру својих овлашћења. Поред тога, опт.В. је све време био власник предузећа „М.“ ДОО и као власник је у том правном лицу вршио послове управљања и надзора делатности правног лица, имао је депонован потпис у банкама, у вези текућих рачуна предузећа, тако да је фактички обављао послове одговорног лица у том предузећу и у периоду када формално се није водио као директор тог предузећа.

Овлашћени представник ошт. предузећа "Родић МБ трговине" сведок В.П. у свом исказу је навео да уговор о пословној сарадњи између ошт. предузећа и предузећа "М. д.о.о." закључен је 31.12.2004.године, да су вршили продају својих производа из асортимана ошт. предузећа, а цео дуг које предузеће "М." д.о.о. има према њима је за испоручено пиво, та испорука робе била је на дан 24.09.2005 год., роба је преузета и није плаћена, дуг за ту робу износи 8.826.359,06 дин., а задња уплата на рачун ошт. предузећа је била у марту месецу 2006 године у износу од 3.307,49 дин., након чега није било плаћања на име наведеног дуга. Оштећени су се придружили кривичном гођењу и поставили имовинско правни захтев у висини наведеног дуга.

Сведок М.Ј. који је саслушан у току истраге као представник оштећеног предузећа „Swisslion market“, Горњи Милановац навео је у свом исказу да је са предузећем "М." ДОО Ваљево имало пословни однос у спорном периоду, те да је уговор о пословној сарадњи између ова два предузећа потписан од стране сведока као овлашћеног лица за ошт. предузеће, а за предузеће "М." ДОО уговор је потписала опт. М.Л., тада Т., а у присуству опт. В.Т. Приликом потписивања уговора депоновано је 12 меница као средство обезбеђења плаћања у будућим пословним односима између предузећа. У току те сарадње било је више пословних састанака и тим састанцима су присуствовали и опт. М. и опт. В. јер је пракса ошт. предузећа била да уговоре о пословној сарадњи закључују са директором предузећа, али увек и у присуству власника предузећа. У почетку пословне сарадње, један период промет робе је ишао веома добро, као и плаћање робе од стране предузећа оптужених. Потом је опт.Т. почео да дугује за преузету робу правдајући се да има проблема око плаћања робе предузећу "Родић МБ" и да њему дугују његови купци, јер се предузеће "М." бавило велепродајом, међутим били су принуђени да на реализацију пусте дате менице. Овлашћени представник ошт. предузећа је био упознат са чињеницом да је предузеће "М." ДОО задесила поплава али да је та поплава била после насталих дуговања према ошт. предузећу. Сведок наводи да се лично уверио да је у просторијама предузећа опт. Т. била поплава, али није могао стећи утисак да је тамо уништена количина робе ошт. предузећа како је то представљао Т. по својој слободној процени. Сведок наводи да се радило о доста мањој количини уништене робе него што је то навео опт. В., али није

имао валидан документ из кога би могао да утврди која је вредност робе уништена у тој поплави у односу на количину робе која је испоручена претходно. Ошт. предузеће је након тога тражило да се залиха робе без обзира која је роба врати у фирму, а у циљу смањења дуга, међутим није дошло до повраћаја робе из непознатих разлога, власник предузећа "М." или није имао робу или није хтео да је изда, а није било начина да се опт. Т. примора да ту робу врати у колико је исту и имао. Дуг који предузеће "М." ДОО у односу на ошт. предузеће који има је у износу од око 3.300.000,00 дин., без камате. Овлашћени представник се придружио кривичном гоњењу и поставио имовинско правни захтев чију висину ће накнадно одредити.

Сведок В.А., као овлашћени представник оштећеног предузећа „ПИК Врбас“ А.Д. Земун је навео у свом исказу да је пословни однос између ошт. предузећа „М.“ ДОО био у 2005.години, али да он нема непосредна сазнања о томе. Увидом у пословну документацију ошт. предузећа утврдио је да је уговор о пословној сарадњи закључен 15.04.2005.године са предузећем „М.“ ДОО након чега је од стране тог предузећа преузимана роба сукцесивно, поједина роба је плаћена, међутим увидом у салдо дуговања предузећа „М.“ износ који то предузеће дугује је у висини од 92.908,84 динара, о чему је приложио аналитичку картицу оштећеног предузећа за период од 01.01.2007.године до 31.10.2007.године и рачун –отпремницу бр.140915, а сведок Љ.Д. из Београда је на главном претресу додала да главни дуг није умањен до дана главног претреса и као овлашћени представник се придружила кривичном гоњењу против оптужених и поставила имовинско правни захтев у наведеном износу.

Сведок М.М. из Д., саслушан у својству овлашћеног представника предузећа „Алка „ ДОО из Д., навео је у свом исказу да увидом у документацију оштећеног предузећа, предузећу „М.“ од стране оштећеног предузећа је испоручена роба и то по основу две отпремнице – рачуна и то број 8780 и 8779, оба рачуна су издата 23.09.2004 године, а вредност испоручене робе по ова два рачуна је 85.676,65 динара. Оштећени су се придружили кривичном гоњењу против оптужених и поставили имовинско правни захтев у наведеном износу.

У свом исказу сведок С.П. сада Т. наводи да је била запослена у предузећу „М.“ ДОО Ваљево од 2002.године, у којем је обављала послове који су се тicali тзв. „улаза робе“ и сачињавања документације која је пратила улаз робе и књижење извода. Сведок наводи да је у предузећу „М.“ у том периоду све пословне одлуке – важне доносио опт. В.Т., док је опт.М. радила промоције и неке друге ствари за предузеће, али по њеном уверењу све важне пословне одлуке је доносио опт.В., који је када је нека одлука о пословању донета без његовог присуства, потом те одлуке по свом нахођењу исправљао или каналисао на други начин како је то он хтео. Опт. М. колико је њој познато није доносила важне одлуке у вези пословања предузећа „М.“. Што се тиче пописа робе у том предузећу он није вршен у класичном смислу крајем 2005.године односно почетком 2006.године, већ је аутоматски преношено стање са лагера у нову књиговодствену годину, а на сличан начин је урађено и када је дошло до поплаве у предузећу када је уништена роба у поплави, међутим ни тада није вршен класичан „закључни“ поступак о уништењу робе, већ је мањак робе утврђен путем преношења залиха робе- лагера у моменту пре поплаве и након поплаве. Сведок нема сазнања да је приликом пописа робе приказано да је уништено више робе у поплави него што се то заиста и догодило, и да је роба продавана „на црно“. Отпис те робе која је оштећена радио је Р.К., а иначе је К. радио послове књижења. У свом исказу св. С. наводи да продаја у том предузећу је вршена на два начина и то на велико и на дисконт

- купцима који су куповали робу у предузећу, а то је продаја на „име“, што значи да лица која су куповала робу на своје име исту су плаћала у кешу, што је евидентирано кроз благајну, с тим што је постојала тзв. помоћна евиденција у коју се бележила чињеница одложеног плаћања робе од лица која су робу преузела. Одређене фактуре у вези дисконта дешавало се да буду бачене, јер по схватању сведока то је била тзв. приручна евиденција, али наводи да нема сазнања да те фактуре нису прошле кроз благајну, нити има доказа да је та роба која је на такав начин евидентирана ишла у продају „на црно“. На главном претресу св.П. је додала да је опт.М. из предузећа отишла у јуну или јулу месецу 2005. године, да је у том периоду било робе на лагеру у предузећу „М.“ и да је предузеће и даље пословало несметано, упозната је са чињеницом да новчана средстава са рачуна СТР „М.“ од продаје робе предузећа „М.“ ДОО су усмеравана за плаћање робе добављачима предузећа „М.“ ДОО. Иста није упозната ко је сачинио рачуне и записнике о отпису робе од 21.03.2005. године, претпоставља да су то сачинили магационери, с тим што је она обрађивала те податке, а не зна по основу које документације је вршила ту обраду. Увидом у налог 5900 сведок наводи да је тај налог обрадио Р.К.

У свом исказу сведок М.Ћ. наводи да је у предузећу "М." ДОО радио у периоду 2005 – 2006. године и то прво као возач и на одржавању возила предузећа а потом поред тога радио је и послове одвајања робе купцима, утовара и истовара робе. У просторијама предузећа "М.", у делу тзв. подрум – магацин који се налазио поред реке биле су две поплаве у спорном периоду када је дошло до уништења робе, покушано је да се изврши неки интерни попис уништене робе, а исти је вршен у присуству опт. В. Т. , тај попис робе рађен је по налогу опт. В. тако што је исти тражио да се прегледа стање робе по лагер листама, вршен је увид у помоћну евиденцију, али касније је опт.В. те податке обрађивао у канцеларији. По процени овог сведока како наводи у тим поплавама је уништена једна трећина робе са стања на лагер листама која је била у тим моментима у магацину. Сведок није имао увида у коначне листе о стању робе након тих поплава, а пошто су ти подаци даље обрађени у канцеларији. У бројању робе у конкретним ситуацијама након поплава поред сведока учествовали су и Б.П. и Р.Р., док опт. М. није учествовала у тим радњама. Све пословне одлуке у предузећу је доносио опт.В.Т. у вези пословања предузећа, као и тај део посла око утврђивања уништене робе, све одлуке и надзор је вршио опт.В. На главном претресу сведок је појаснио да је тада када је вршен попис робе након те две поплаве пописивана је роба која је остала читава тј. неоштећена.

Сведок Б.П. у свом исказу наводи да је у предузећу "М." радио 2005 и 2006. године, обављао је послове возача, али је радио и друге послове са другим радницима који су се односили на послове тзв. одвајања робе купцима. Све одлуке коначне је доносио опт.В., он је одлучивао шта ће се и како радити у предузећу. Сведок није радио у предузећу "М." у време тзв. "Велике поплаве" када је уништена велика количина робе, али је био запослен у току 2005. године када је дошло до друге поплаве у којој је било уништено доста робе с тим што није могао да се изјасни о којој количини робе се ради која је уништена, али по некој његовој слободној процени уништена је 1/3 робе која је била у магацину. Након те поплаве рађен је попис тако што је пребрајана роба која је била исправна и ти подаци су дати на даљу обраду, али нема сазнања ко је даље обрађивао те податке. Сведок је навео да је опт. В.Т. тражио када је вршен попис за 2005. годину, да се попис уради тако што ће се вршити преписивање лагер листа, што су радници који су тада за то били задужени одбили да ураде, већ су

робу бројали и уписивали у посебне листе евиденција робе и те листе су предали на даљу обраду књиговодству.

Сведок Р.Р. у свом исказу наводи да је у предузећу "М." ДОО био запослен 2005 и 2006.године и да је обављао првенствено послове возача с тим што је по потреби радио и друге послове са осталим радницима, а у вези магацина. Предузећем је руководио опт.В.Т. мада сведок наводи да је почео да ради крајем маја 2005.године, а опт.М. је у јуну или јулу исте године отишла из предузећа и није била ту све до почетка 2007.године. Када је вршен попис за 2005.годину опт. В. је тражио да се препишу подаци о стању робе са лагер листа у пописне листе што је сведок одбио као и остали радници задужени за вршење тог пописа, па је урађен попис како треба односно, пописана је тачна количина робе која је за продају јер је у магацину било робе која је поплавлена још 2001.године, а док је рађен тај попис увидом у стање са стањем робе на лагер листама сведок је уочио да се та стања не слажу и да на стању стоји роба које заиста није било у магацину. Тако урађен попис и пописне листе су достављене на даљу обраду књиговодству предузећа. Док је опт. М. радила у предузећу "М." ДОО по сазнању овог сведока иста није доносила никакве одлуке већ опт.В. Сведок наводи да што се тиче поплаве која се догодила у 2005.години уништена је одређена количина робе која је била исправна, али је у том простору било робе која је уништена у поплави у 2001.године, а било је и робе којој је истекао рок употребе, с тим што је од стране овлашћених радника предузећа већ био урађен отпис робе којој је истекао рок употребе пре те поплаве. На главном претресу сведок је поновио да опт.М. није доносила одлуке нити издавала налоге колико је њему познато у вези пословања предузећа, а опт.М. није никада предавао готов новац односно, није имао додира са готовим новцем.

Сведок Р.К. у свом исказу је навео да је обављао послове књиговође у периоду од 2001.године па до завршног рачуна 2005.године. Опт.В.Т. је доносио све кључне одлуке у вези пословања предузећа „М.“ ДОО, чак и у периоду када је опт.М. Л. била директор, његову супругу сведок је дефинисао као „оперативца“ која је извршавала налоге опт.В. У том периоду док је радио у предузећу оптужених биле су две поплаве, с тим што је прва поплава била већих размера, али не може да се изјасни о висини настале штете у тим поплавама. После тих поплава је вршен попис од стране запослених радника, биле су сачињене комисије за вршење пописа уништене робе у тим поплавама, међутим није могао да објасни начин на који је вршен попис те уништене робе, углавном по тим пописним листама је вршио књиговодствену обраду података. Годишњи пописи робе су рађени унутар предузећа од стране комисије коју је формирао опт.В., по основу припремљених образаца вршена је евиденција и утврђивано стање робе на лагеру, дакле форма је била таква да су се формирале лагер листе, а са друге стране евидентирана роба и касније се вршила корекција лагер листа чиме се добијало стање робе на лагеру у том тренутку. У том периоду док је радио у предузећу „М.“ сведок наводи да је опт.В.Т. вршио уплате тј. позајмице предузећу како би покривао настали мањак, због настале штете у роби због поменутих поплава, а чак у једном периоду тражио је опт.В. да се роба прода за износ који је мањи од набавне цене, те је предузеће на тај начин додатно трпело губитке. Оптужени су имали интерне свеске за фактуре као улазне тако и излазне и поред тога што у самом компјутерском програму је постојала могућност да се директно уносе фактуре и врши аутоматска обрада података. На главном претресу, сведок је потврдио да је опт.В. основао СТР „М.“ и да је узимао робу предузећа М. за СТР „М.“ те да је исту продавао преко ове радње, али није могао да се изјасни о токовима новца СТР „М.“ јер је убрзо након оснивања те радње и престао да ради књиговодствене услуге за предузеће М.“. Опт.В.

није имао осигурања за робу која је била на простору његове фирме за време поплава у марту месецу 2005.године, али не искључује могућност да је имао осигурање за робу која је оштећена у другој поплави а која је такође била у 2005.години. Осигуравајуће друштво је делимично признало насталу штету која није била у пуном износу покривена. Увидом у службену белешку од 28.02.2006.године сведок К. наводи да се не сећа под којим околностима је сачињена ова забелешка, али је сачињена сигурно после констатованог мањка. Као књиговођа оптужених био је у обавези да их упозори на начин вођења послова и евиденције, али опт.В. је као што је то наведено у садржини забелешке преузео тај дуг на себе лично, међутим није му познато како је даље мислио да тај дуг покрије.

Сведок Љ.Д. из Ваљева, као овлашћени представник „Wiener Stadtische“ Филијала Шабац, доставила је суду документацију осигуравајућег друштва у вези пријављеног догађаја за насталу поплаву 2005.године коју је пријавило Предузеће „М.“ ДОО осигуравајућем друштву и то дана 24.03.2005.године. У прилогу документације налази се понуда за закључење уговора о осигурању имовине предузетника, пријава осигурања и штете по основу поплаве, решење број 2100-0079 од 05.04.2005.године из којег се види да је Предузећу исплаћено 300.000,00 динара за осигурање залиха колико је и била максимална сума осигурања, а по истом решењу исплаћена је и штета за поплавлени објекат у износу од 49.724,50 динара, поред тога налази се и фотокопија пописа оштећених ствари где је у 16 ставки наведена врста робе „опис предмета, затим број комада, година набавке и вредност у укупној количини за сваку врсту робе“, а што збирно износи 336.762,64 динара, који документ је потписан и оверен печатом Предузећа „М.“ ДОО. На полеђини овог документа – пописа оштећених ствари стоји потврда о учешћу ватрогасне јединице на интервенцији од МУП-а СУП Ваљево од 24.03.2005.године. Овлашћени представник је доставио и фотокопије отпремница рачуна Предузећа „Swisslion market“ ДОО Горњи Милановац, Предузећа „Родић МБ“ ДОО, Предузећа „Јадар пак“ ДОО Осечина, Предузећа „Концерн бамби“ Пожаревац, на којим отпремницама су поједине ставке заокружене, те да та заокружена роба претпоставља да је оштећена, јер се иначе заокруживањем ставки на отпремницама констатује која роба је оштећена. У свом исказу овлашћени представник се изјаснио да осигуравајућа кућа изласком на лице места по пријави штете врши попис целокупне оштећене робе, а не само до осигуране суме, с тим што није могла да се изјасни као су поступали запослени осигуравајућег друштва – филијале Шабац у конкретном случају.

Исказе заступника оштећених и исказе свих наведених сведока суд је у потпуности прихватио налазећи да су исти јасни, прецизни, логични и у свему у складу са другим изведеним и од стране суда прихваћеним доказима, те је и на основу ових доказних средстава утврђено чињенично стање у овом кривично правној ствари. Суд једино у целини није прихватио део исказа овлашћеног представника ошт.предузећа „Алка Трговина“ АД дат на главном претресу који се односио на висину опредељеног имовинско правног захтева, није прихваћен у целини постављени имовинско-правни захтев у износу од 85.676,65 динара, већ износ који је утврдио вештак по основу расположиве документације у списима, а то је износ од 14.394,85 динара, имајући у виду да ВЈТ Ваљево након давања исказа овлашћеног представника тог предузећа и приложене документације није прецизирао оптужбу у том смислу до завршетка главног претреса. Такође, је суд у целини прихватио исказ овлашћеног представника ошт.Предузећа „ПИК Врбас“ из Земуна, у погледу висине постављеног имовинско правног захтева, те је утврдио да је штета настала у износу од 92.908,84 динара, а који износ су оптужени противправно присвојили и прибавили себи имовинску корист у том

износу, што је и прецизирано оптужницом ВЈТ Ваљево у току поступка. Имајући напред наведено у виду у односу на висину потраживања о чему се изјаснио овлашћени представник „ПИК Врбас“, суд у том делу није прихватио део писаног налаза и мишљења вештака економско финансијске струке који је по основу података из књига Предузећа „М.“ ДОО утврдио да Предузеће „ПИК Врбас“ потражује од Предузећа „М.“ износ од 150.909,34 динара.

У току истраге је извршено вештачење од стране судског вештака економско финансијске струке М.К., који је дао свој писани налаз и мишљење, исти није могао бити саслушан на главном претресу у својству вештака, обзиром да је у међувремену престао да се налази на листи сталних судских вештака. У свом писаном налазу и мишљењу вештак је имао у виду сву доступну документацију и то седам комада свески различитог формата у којима је руком вођена евиденција о кретању, врсти и количини робе, али након тих уписаних података не стоји потпис лица које је водило евиденцију нити печат предузећа, те је утврдио да подаци из ових свески тако наведени не испуњавају елементарне законом и другим прописима утврђене услове пословних, јавних књига и рачуноводствених јавних исправа, те нису веродостојан доказ. Увидом у документацију предузећа „М.“ ДОО Ваљево, за период од 01.01.2004 до 31.12.2005 године вештак је утврдио да то предузеће није водило прописане обавезе трговачке књиге односно евиденције и то за промет на велико, књигу промета и услуга која се обавезно води за сваки објекат где се обавља промет на велико, као ни књигу за промет на мало која је такође обавезна за сваки малопродајни објекат, такође је утврдио да је предузеће оптужених обављало промет из veleпродаје крајњим потрошачима уз готовинско плаћање што није у складу са прописима обављања промета и минималним техничким условима за обављање промет, којима је одређено да се дисконтна продаја робе обавља одвојено од промета робе на велико, у посебним просторијама. Такође, предузеће „М.“ ДОО у 2004.години остварени промет на мало није евидентирало преко регистар касе односно касе са фискалном меморијом или путем рачуна, док у 2005.години у промету на мало – дисконту евидентиран је остварени промет у износу од 2.071.960,93 динара, али са недостатком пописа евидентирања не може се закључити на основу које документације је тај промет евидентиран, односно из доступне документације нема веродостојних доказа да је цео износ оствареног промета евидентиран на основу комплетне документације, тј. обавезних хронолошких дневних извештаја из фискалне касе или посебних фискалних рачуна сходно Закону о фискалним касама и то за период од 1.01.2005 године од када је тај закон на снази. Такође из документације се не може утврдити, нити има доказа да је предузеће у 2005.години евидентирало дневне пазаре преко благајне. Предузеће „М.“ није вршило обавезне редовне пописе имовине и потраживања и обавеза на крају пословне 2004.године и пословне 2005.године нити евентуалне ванредне пописе у том периоду, нема веродостојних доказа да је то предузеће вршило усклађивање књиговодственог стања са стварним стањем које се утврђује пописом. У списима се налази одређена документација предузећа „М.“ ДОО која се односи на налоге за књижење наведеног отписа робе по основу елементарне непогоде односно поплаве у месецу марту 2005.године, налози за књижење од 16.02.2005.године до 21.03.2005.године у којима је извршено књижење штете на роби услед поплава и то задужењем конта 5900, а што представља ванредне расходе од катастрофа и елементарних непогода, а у корист раздужења конта 1320 – роба у промету на велико и то налозима: НЗК.бр.320216 од 16.02.2005.године у износу од 2.258.754,76 динара, НЗК.бр.320315 од 15.03.2005.године у износу од 15.897.032,92 динара, НЗК.бр.320319 од 19.03.2005.године у износу од 813.041,46 динара и НЗК.бр.320321 од 21.03.2005.године у износу од 1.474.495,48

динара, укупно 20.443.324,62 динара. Уз наведене налоге за књижење нема приложене никакве веродостојне документације за књижење, а таква документација подразумева: одлуку директора тј. овлашћеног представника предузећа о одређивању пописне комисије односно овлашћеног лица за утврђивање штете настале услед дејства више силе, записник о извршеном попису и пописне листе, а у погледу неплаћања пореза на додатну вредност и акт организације надлежне за осигурање односно акт надлежног државног органа за процену штете сходно одредбама Уредбе о количини расхода. Уз напред наведене налоге за књижење здружени су компјутерски рачуни предузећа „М.“ ДОО Ваљево и то уз налог од 16.02.2005. године рачун број 003, уз налог од 15.03.2005. године рачун број 0012-0019 уз налог од 19.03.2005. године рачун број 004 и уз налог од 21.03.2005. године рачун број 005. У наведеним рачунима унете су одређене врсте артикала, количине, цене и износи, као и укупан износ за наплату, али на тим рачунима нема назива субјекта коме су испостављени, већ су накнадно додати натписи „записник о отпису робе 21.03.2005. године“ и „елементарна непогода – поплава“, али на поменутих рачунима датуми који су и наведени су датуми пре датума који се наводи уз натпис „записник о отпису робе 21.03.2005“. Поред наведеног опт. В.Т. је сачинио службену забелешку 28.02.2006 године у вези штете од поплаве у марту 2005. године и отписа робе по овом основу где је изјавио и потписао изјаву да на себе прихвата сву евентуалну одговорност, а да се мањак књижи на његов терет као власник, а исту забелешку је сачинио и потписао рачуновођа Р.К. У документацији у вези настале штете од поплава у 2005. години осигуравајуће друштво извршило је увид и признало штету у износу од 349.724,50 динара, која је уплаћена и књижена по изводу банке број 64. По основу наведених налога тј. књижење расхода односно отписа робе наводно због штете од елементарних непогода у укупном износу од 20.443.324,62 динара на терет конта 5900, ванредни расходи катастрофа и елементарних непогода у корист (раздужења) конта 1320, роба у промету на велико је неосновано, пошто књиговодствене исправе на основу које је књижење извршено нису веродостојне, већ су фиктивне. Вештак изводи закључак да је износ од 20.443.324,50 динара фактички мањак залиха робе на конту 1320 са стањем на дан 31.12.2005 године који треба да се књижи сходно прописима о рачуноводству и садржини рачуна у том контном оквиру, као и да је књижење мањка у наведеном износу по налозима за књижење број 901239 од 31.12.2005 године и број 901240 од 31.12.2005 године су неоснована и неправилна, јер употреба конта 4222 краткорочни кредити у земљи имају прописану потпуно другу намену.

Из доступне документације судски вештак К. је констатовао да предузеће „М.“ ДОО закључно са 31.12.2005 године дугује добављачима и то Предузећу „Swisslion market“ ДОО Горњи Милановац износ од 3.300.553,44 динара, предузећу „Алка“ трговина ДОО из Земуна износ од 14.394,85 динара, предузећу „Родић МБ“ – Кула износ од 8.383.788,84 динара и предузећу ПИК „Врбас“ АД из Врбаса износ од 150.909,34 динара, укупно 11.849.646,47 динара, док обавезе према другим – осталим добављачима је утврђена на износ од 7.847.353,53 динара, све у укупном износу од 19.697.000,00 динара. Ови подаци су узети из финансијских картица у оквиру конта 4330-добављачи у земљи. У свом мишљењу вештак налази да је износ од 20.443.324,62 динара фактички мањак залиха робе у промету на велико са стањем на дан 31.12.2005. године, а имајући у виду све претходно наведене податке које је утврдио из расположиве документације.

У налазу и мишљењу вештака економско финансијске струке Ј.Н. навела је да је узела у обзир податке из налаза вештака М.К., уз анализу истих. Вештак Н. је

прихватила као тачан део налаза вештака К. у погледу података о износу мањка који је настао и књижен као роба уништена у поплави, као и остале податке о дуговањима према добављачима, прихватила је и констатацију тог вештака да прописане књиге за евиденцију нису постојале или нису овераване у складу са прописима, а да је исти у свом налазу детаљно описао поступке и вођење прописаних евиденција из којих би се поуздано могли донети закључци о пословању субјекта. Једину примедбу у погледу износа накнаде штете се односи на то да вештак К. није извршио умањење мањка робе за износ надокнађене штете коју је признало осигуравајуће друштво. Вештак је утврдио по подацима из регистрације за предузеће „М.“ ДОО да је одговорно лице био В.Т. од 01.04.2004.године до 24.09.2004.године, а од 24.09.2004 године до 6.02.2006 године била је М.Т., потом је од 6.02.2006 године одговорно лице био В.Т. Из документације је утврђено да је трговинска радња СТР „М.“ отворена 06.07.2005.године, а затворена 25.11.2013.године.

Вештак Ј.Н. увидом у документацију налази да је предузеће „М.“ ДОО у 2005.години исказало расходе по основу уништене робе у поплавама и то по основу четири рачуна и једног записника дана 16.02.2005.године, 15.03.2005.године, дана 19.03.2005.године и 21.03.2005.године, а вредност уништене робе у укупном износу од 20.443.324,62 динара. По налозима за књижење ове вредности су књижене на ванредне расходе због елементарних непогода, а без обрачуна ПДВ-а по овим износима. У прилогу су документи – рачуни који садрже врсту и вредност робе која се отписује. Вредност робе коју је надокнадило осигуравајуће друштво је 349.724,50 динара, колико је признато записником. Из помоћних свески и евиденција које су вођене паралелно са званичним и прописаним евиденцијама у рачуноводству, у којима је написано да је роба продавана за готов новац, а промет није евидентиран кроз пословне књиге, нити је на њега плаћен ПДВ, те из тога изводи закључак да роба није ни уништена у поплавама, већ је продата за готовину која није стављена на рачун као пазар малопродаје. На наведени мањак робе од укупно 20.443.324,62 динара умањено за робу по записнику осигурања за признати износ утврђује да је вредност мањка робе у износу од 20.093.600,12 динара, на који износ није обрачунат ПДВ. Међутим, по прибављању документације о констатованој насталој штети залиха робе у предузећу „М. „ ДОО, сачињен од стране осигуравајућег друштва „Wiener stadische“, конкретно по основу фактура добављача, вештак је у прилогу допунског налаза и мишљења навео вредност оштећене робе Предузећа „Swisslion market“ ДОО Горњи Милановац у износу од 116.001,26 динара, те је потраживање тог предузећа у односу на Предузеће „М.“ ДОО у укупном износу од 3.184.552,18 динара, из исте документације вештак је утврдио да је оштећена роба добављача „Родић МБ“ у вредности од 124.784,97 динара, а потраживања тог предузећа у односу на предузеће „М. „ ДОО је укупно 8.259.003,87 динара. Из приложене документације осигуравајућег друштва утврђено је да је предузећу „М.“ за санирање објекта исплаћен износ у висини накнаде од 49.724,50 динара, да је предузећу оптужених укупно исплаћено 349.729,50 динара, али да попис оштећене робе у прилогу је у укупној вредности 336.762,64 динара, с тим да је оштећена прехранбена роба са залиха која је осигурана у износу од 300.000,00 динара. Из документације предузећа произилази да текући рачун предузећа је у блокади од јула месеца 2005.године па се ради наплате потраживања користи рачун СТР „М.“ која је отворена 06.07.2005.године, по обавештењу Пореске управе од 06.02.2006.године о контроли код обвезника „М.к.“ утврђено је да се СТР „М.“ у 2005.години није бавила ни једном делатношћу, а истовремено је постојао промет преко текућег рачуна СТР „М.“ и забележен је промет код Кулске банке од 1.01.2005 године до 31.12.2005.године на рачун СТР „М.“ укупно 9.298.218,86 динара, колико је и потрошено, утврђено је и

које износе су поједини дужници предузећа „М.“ уплаћивали у корист СТР „М.“. Средства са рачуна СТР „М.“ су коришћена за плаћање обавеза добављачима такође које је дуговало предузеће „М.“ ДОО.

На главном претресу судски вештак Н. се изјаснила да роба набављена од других добављача у вредности од 7.847.353,53 динара из велепродаје је стање дуговања по закључном листу на дан 31.12.2005.године, што не значи да је набавка била у том износу, могуће да је била и већа, можда је неки део и плаћен, али у расположивој документацији предузећа „М.“ уопште нема података по основу којих би се утврдило о којим добављачима се ради и која роба је добављена, па је наведени износ као стање дуговања изведено по основу закључног листа на дан 31.12.2005.године. Такође стање дуга које је наведено у закључном листу не мора се искључиво односити на промет робе, већ се може односити и за плаћање других услуга, дакле не само на име дуга добављачима, а прецизно се о томе није могла изјаснити јер о томе нема података у документацији предузећа „М.“ ДОО која је достављена на вештачење.

Вештак се такође на главном претресу изјаснила да пријаву – допис коју је предузеће „М.“ доставило осигуравајућем друштву за насталу штету залиха робе у поплавама предузећа „М.“ ДОО у износу од 3.000.000,00 динара није имало у виду приликом доношења свог налаза и мишљења јер уз тај допис Предузеће „М.“ није доставило потребну документацију којом поткрепљује наводе о насталој штети.

Суд је у потпуности прихватио наведене налазе и мишљења вештака и на основу истих утврдио чињенично стање у овој кривично правној ствари налазећи да су исти веродостојни, јасни, објективни и у свему у складу са правилима струке. Суд такође указује да су странке дале примедбе на ове налазе и мишљења, али те примедбе нису биле од утицаја, нити су довеле до измене коначно датог мишљења вештака.

Из потврде о привремено одузетим предметима ПУ Ваљево од 08.03.2006.године и 09.03.2006.године суд је утврдио број свески које су одузете из предузећа „М.“ ДОО и то четири свеске формата А4, једну свеску формата А5 са ознаком „благајна“, две свеске А4 формата, једна плавих корица, једна црвених са интерним подацима предузећа „М.“ ДОО о бројевима рачуна о издатој роби и лицима којима је та роба издата.

Из картица пословних књига предузећа „М.“ ДОО конта 5900 – ванредни расходи од катастрофа и елементарних непогода са налозима за књижење број 320216, 320315, 320319, 320321, а уз које су приложени рачуни од 16.02.2005.године, 15.03.2005.године, 19.03.2005.године и 21.03.2005.године са записником број 16 од 16.02.2005.године, суд је утврдио расходе које је предузеће у 2005.години исказало по основу уништене робе у поплавама.

Из решења Трговинског суда у Ваљеву Фи.бр.1112/04 суд је утврдио овлашћена лица о заступању предузећа „М.“ ДОО, у спорном периоду, као директор са неограниченим овлашћењима је постављена М.Т., сада Л. дана 24.09.2004.године.

Увидом у записник Пореске управе Филијала Ваљево о извршеној теренској контроли у Предузећу „М.“ ДОО број 47-1-345/2006-107-001 од 25.04.2006.године извршена је контрола пословања овог предузећа почев од 1.01.2004.године па до дана контроле, а увидом у записник пореске управе Филијала Ваљево у предузећу „М.“ ДОО

број 47-1-402/2005-107-001 од 03.03.2005.године суд је утврдио пословање у предузећу „М.“ ДОО за период од 01.01.2005.године до 31.01.2005.године.

Увидом у службену забелешку К.Р. од 28.02.2006.године суд је утврдио садржину изјаве опт.В.Т. о прихатању одговорности за начин књижења утврђених мањкова по годишњем попису за 2005.годину.

Увидом у потврду Дирекције за регистре и принудну наплату Народне банке Србије број 622 суд је утврдио број дана неликвидности предузећа „М.“ ДОО.

Увидом у потврду о укупно неизвршеним основима и налозима предузећа „М.“ ДОО Одсека за пријем основа и налога принудне наплате у Крагујевцу – Одељење за принудну наплату НБС од 09.12.2005.године суд је утврдио стање наплате и потраживања у наведеном периоду.

Увидом у писмену документацију о пословању предузећа „М.“ ДОО са предузећима ПИК „Врбас“, „Родић МБ Трговина“, „Алка Трговина“, „Симпа Трговина“ и „Swisslion market“, суд је утврдио која потраживања ова предузећа имају као добављачи према предузећу „М.“ ДОО.

Из писмене документације „Војвођанске банке“ АД, „А-банка“, „Меридијан банке“, „Кулске банке“ и „Центро банке“ суд је утврдио кретање средстава на текућим рачунима предузећа „М.“ ДОО у спорном периоду.

Увидом у записник од 21.03.2005.године о отпису робе уништене у поплави као и рачуне број 3, 4 и 5 који су састављени на бази наведеног записника, суд је утврдио која је роба отписана као уништена у поплави.

Увидом у биланс стања и успеха предузећа „М.“ ДОО за 2004 и 2005.годину суд је утврдио какво је наведено стање а након годишњих пописа за 2004 и 2005.годину.

Увидом у картицу рачуна СТР „М.“ и предузећа „М. компани“ ДОО који су вођени код „Кулске банке“ суд је утврдио кретање новчаних средстава наведене радње и предузећа у тој банци у току 2005.године.

Увидом у документацију осигуравајуће куће „Wiener Stadtische“ Филијала Шабац и то: понуде за закључење уговора о осигурању имовине предузетника 3 број 002670 од 14.12.2004.године, записник о извиђају и процени штете од опасности пожара и неких других опасности од 23.03.2005.године, решење захтева за исплату накнаде из осигурања од 05.04.2005.године, полиса број 206741 од 23.03.2005.године између уговорача осигурања и осигураника, фотокопија отпремница рачуна број Т01865 од 17.12.2004.године, „Свислајн маркет“, ДОО Горњи Милановац, затим отпремница – фактура број 24285/04 од 23.12.2004.године, „Родић МБ“ ДОО Кула, отпремница – рачун Т01874 од 17.12.2004.године „Свислајн маркет“ ДОО Горњи Милановац, отпремница – фактура број 24565/04 од 27.12.2004.године, „Родић МБ“ ДОО Кула, рачун број 00806 од 16.12.2004.године „Јадар пак“ ДОО Осечина, отпремница – фактура број 24544/04 од 27.12.2004.године, „Родић МБ“, ДОО Кула, отпремница – фактура 21356 /04 од 23.11.2004.године „Родић МБ“ ДОО Кула, рачун - отпремница број 240173401595 од 10.12.2004.године „Концерн“ Бамби“ Пожаревац, отпремница 24291/04 од 24.12.2004.године „Родић МБ“ ДОО Кула, отпремница –

фактура број 24911/04 од 29.12.2004.године Предузећа „Родић МБ“ ДОО Кула, отпремница – рачун Т02102 од 28.12.2004.године „Свислајн маркет“ ДОО Горњи Милановац, од истог предузећа отпремница – рачун Т02097 од 28.12.2004.године и Т02013 од 25.12.2004.године, Т02013 од 25.12.2004.године, премер и предрачун грађевинско - занатских радова на санацији објекта од поплаве СТР „Мој стан“ ДОО од 24.03.2005.године, прилог одштетном захтеву у вези поплаве сачињен од предузећа „Мегас“ ДОО Ваљево од 24.03.2005.године, пријава штете од опасности пожара од 18.03.2005.године „Wiener Stadtische“ осигурање суд је утврдио висину настале штете робе разних добављача, а и оштећених у овом поступку коју је утврдило по записнику осигуравајуће друштво „Wiener Stadtische“ – Филијала Шабац изласком на лице места у Предузеће „М. ДОО“.

Из потврде о учешћу ватрогасне јединице на интервенцији МУП РС од 24.03.2005.године и попис оштећених ствари сачињен у Ваљеву у предузећу „М.“ без видљивог датума суд је утврдио да је на захтев власника Предузећа „М.“ учествовала ватрогасна јединица на црпљењу воде из стамбено пословног простора у месту Бело Поље бб , у Ваљеву, и то на позив власника В.Т., те да је црпљење воде вршено дана 18.03.2005.године , 19.03.2005.године, 22.03.2005.године и 23.03.2005.године.

Из извода из КЕ ПУ Ваљево за опт.В.Т. и опт.М.Л. суд је утврдио податке о њиховој ранијој осуђиваности односно неосуђиваности.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање суд налази да су се у радњама оптужених стекли сви елементи бића кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, јер су опт.Т. и опт.Л. у периоду од 01.01.2004.године до 31.12.2005.године у Ваљеву, у својству одговорних лица и то опт.В. као власник предузећа „М.“ ДОО у временском периоду извршења кривичног дела и директор тог предузећа до 24.09.2004.године, а опт.М. као директор предузећа „М.“ ДОО од 24.09.2004.године до краја времена извршења кривичног дела, при чему су у периоду извршења кривичног дела, будући да су у том периоду били у браку, фактички обоје заједнички и континуирано обављали послове одговорног лица у предузећу „М.“ ДОО, урачунљиви и свесни да је њихово дело забрањено, а чије извршење су хтели, уз претходни договор шта ће ко од њих и како да ради, заједнички извршили кривично дело искоришћавањем својих овлашћења и прекорачењем њихових граница, прибавили себи противправну имовинску корист, у укупном износу од 11.550.859,74 динара, тако што су робу прибављену од предузећа „Svisslion market“ ДОО из Горњем Милановца, у износу од 3.184.552,18 динара, предузећа „Алка трговина“ ДОО из Добановаца, у износу од 14.394,85 динара, предузећа „Родић МБ“ ДОО из Новог Сада, у износу од 8.259.003,87 динара и предузећа ПИК „Врбас“ АД из Београда, у износу од 92.908,84 динара, из велепродаје дисконтно преко малопродаје продали физичким лицима за готов новац – наизменично опт.В. и опт.М., не водећи о томе било какву евиденцију, а затим тако добијени новац нису уплаћивали на текући рачун предузећа већ су га присвојили и потрошили за своје потребе, а у циљу прикривања тако присвојеног новца у службене исправе и књиге унели неистинит податак да је то мањак који је настао у поплави, што није истина, с обзиром да оптужени нису уопште организовали вршење пописа којим би се утврдила штета настала поплавом, већ су извршили књижење расхода односно отпис робе у наведеном износу на терет конта 5900- ванредни расходи од катастрофа и елементарних непогода, у корист конта 1320 – роба у промету на велико.

Суд је у погледу дела оптужбе која се оптуженима ставља на терет да су прибавили себи противправну имовинску корист на напред наведени начин и за робу набављену од других добављача у вредности од 7.847.353,53 динара из veleпродаје, те исту продали дисконтно преко малопродаје физичким лицима за готов новац налази да нема доказа да су опт.Т. и опт.Л. извршили, што је суд утврдио ценећи налаз и мишљење вештака економско финансијске струке Ј.Н. која се изјаснила да из документације коју је вештачила је закључила да тај дуг постоји по основу закључног листа за 2005.годину, у којем су збирно наведена дуговања, тачније то збирно дуговање је изведено као „салдо“, из ког листа се не може утврдити о којим добављачима се ради, нити се може утврдити врста и количина робе која није плаћена појединачно по добављачу, а поред тога то стање дуга које неспорно стоји у наведеном износу од 7.847.353,53 динара како је наведено у закључном листу не мора се искључиво односити на промет робе већ се може односити и за плаћање других услуга, дакле не само на име дуга добављачима за робу.

Овом приликом суд указује да је оптужницом Кт.бр.191/05 од 31.07.2008.године оптуженима стављено на терет кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359.ст.4. у вези ст.3. и ст.1.КЗ у стицају са крив.делом фалсификовање службене исправе из чл.357.ст.3. у вези ст.1.КЗ, у вези чл.33.КЗ, а која је током поступка измењена у погледу чињеничног описа и правне квалификације због измена Кривичног Законика и оптуженима је стављено на терет кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ, у вези чл.33.КЗ. Током поступка суд је утврдио да су опт.В.Т. и опт.М.Л. извршили крив.дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ, у вези са чл.33.КЗ, и та дела су извршили у 2004.години и 2005.години, односно у периоду када је на снази био Кривични закон Републике Србије («Службени гласник РС» број 10/02 од 01.03.2002.године), који је за кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.242.ст.3. у вези ст.1. КЗРС у продуженом трајању прописивао казну затвора у трајању од најмање три године затвора. У међувремену, дана 01.01.2006. године ступио је на снагу Кривични Законик који је за кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359. ст.4. прописивао казну затвора у трајању од 2 до 12 година. Поред наведеног током поступка је донет Закон о изменама и допунама Кривичног законика који је ступио на снагу 11.09.2009. године, и којим је за кривично дело из чл.359. ст.3. прописана казна затвора у трајању од 2 до 12 година, а од 15.04.2013 године изменама Кривичног Законика за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ прописана казна затвора у трајању од 2 до 10 година затвора. Како је чл.5. ст.2. КЗ – а прописано да се, у случају измене закона, примењује закон који је најблажи за учиниоца, суд је оптужене осудио за кривично дело из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ, који важи од 15.04.2013 године, као закон који, са једне стране прописује блажу казну по мери од закона који је важио у време извршења кривичног дела, а са друге стране закон који важи у време доношења одлуке, обзиром да је Кривичним Закоником од 01.01.2006. године и закоником од 11.09.2009. године за предметно кривично дело прописана тежа казна, те ниједан од ова два закона нису, у међусобном односу, блажи по учиниоце кривичног дела, у односу на одредбе Кривичног Законика који је на снази у време доношења одлуке, те је суд применио одредбе сада важећег закона налазећи да је исти најблажи по оптужене, а у односу на закон који је важио у време извршења кривичног дела и измене закона које су након тога уследиле.

За учињено кривично дело опт.В.Т. је крив, јер не постоје околности које би његову урачунљивост у моменту извршења кривичног дела довеле у сумњу.

Такође, за учињено кривично дело опт.М.Л. је крива, јер не постоје околности које би њену урачунљивост у моменту извршења кривичног дела довеле у сумњу.

Опт.Т. и опт.Л. приликом извршења кривичног дела за које су овом пресудом осуђени су били свесни забрањености својих дела и хтели извршење истих, као и наступање забрањене последице, па су на тај начин поступали са директним умишљајем. Да су били свесни забрањености својих дела и хтели извршење истих произилази из радњи које су оптужени предузели тј. по претходном договору као одговорна лица искористили су своја овлашћења и прекорачили границе тог овлашћења тако што су робу из велепродаје продали дисконтно – преко малопродаје физичким лицима за готов новац и то робу у вредности од 11.550.859,74 динара, а новац од продате робе нису уплатили на текући рачун предузећа „М.“ ДОО, већ су га присвојили и потрошили за своје потребе, да би потом у циљу прикривања износа присвојеног новца у службене исправе и књиге унели неистините податке и то по налогу опт.Т., да је обављен попис којим је утврђена висина настале штете услед елементарне непогоде, што је неистинито, налажући рачуновођи предузећа да у књиговодствену евиденцију унесе четири налога за књижење број 320216, 320315, 320319 и 320321 на укупан износ од 20.443.324,62 динара, представљајући да је то износ мањка који је настао у поплави и након чега је рачуновођа извршио књижење расхода односно отписа робе у наведеном износу на терет конта 5900-ванредни расходи од катастрофа и елементарних непогода у корист конта 1320 – роба у промету на велико.

Доносећи одлуку о казни суд је имао у виду степен кривице оптуженог В.Т. као и све остале околности које утичу на висину казне у смислу чл.54. ст.1. КЗ - а. Суд на страни оптуженог није нашао олакшавајуће околности, док је као отежавајућу околност на страни оптуженог ценио његову ранију осуђиваност и држање пред судом након учињеног кривичног дела, као и чињеницу да су се оштећени придружили кривичном гоњењу против оптужених у овом кривичном поступку.

Суд је ценећи све наведене отежавајуће околности које је нашао на страни опт.Т., а без олакшавајућих околности, а које је довео у везу са степеном кривице наведеног лица, сходно чл.54.ст.1.КЗ изрекао казну затвора у трајању од 2 (две) године, налазећи да ће се овако изреченом казном постићи сврха кажњавања из чл.42 КЗ-а, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописаних чл.4. ст.2. КЗ – а, те да се основано може очекивати да ће наведена казна позитивно утицати на оптуженог и да ће она имати утицај и на друге да не врше кривична дела и допринети јачању морала и учвршћивања обавезе поштовања закона. Са напред наведеним у вези суд указује да оптуженом за кривично дело из чл.234 ст.3 у вези ст.1.КЗ у вези чл.33.КЗ, није ублажио казну, већ му је изрекао казну која је Кривичним Закоником предвиђена у прописаним границама, налазећи да ће се тако изреченом казном, као што је већ истакнуто, постићи сврха изрицања кривичних санкција, указујући да се, по налажењу суда, сврха специјалне и генералне превенције не би постигла, уколико би суд за то кривично дело, оптуженом ублажио казну.

Такође и у односу на опт.М.Л. суд је доносећи одлуку о казни имао у виду степен кривице оптужене, као и све околности које утичу на висину казне у смислу чл.54.ст.1.КЗ-а, од олакшавајућих околности на страни оптужене суд је нашао њено коректно држање пред судом, ранију неосуђиваност оптужене, те чињеницу да је иста породична - мајка двоје деце, док од отежавајућих околности суд налази став оштећених према оптуженима.

Суд је ценећи све наведене олакшавајуће околности које је нашао на страни опт.М.Л., које је довео у везу са степеном кривице наведеног лица нашао да наведене околности имају карактер нарочито олакшавајућих околности у смислу чл.56 ст.1. тач.3 КЗ-а, уз отежавајућу околност да су се оштећени придружили кривичном гоњењу и

поставили имовинско правни захтев, па је суд оптуженој применом чл.57.ст.1 тач.4 КЗ-а, за крив.дело из чл.234.ст.3. у вези ст.1.КЗ-а у вези чл.33 КЗ-а утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, коју ће оптужена издржати по правоснажности пресуде и која се има извршити на тај начин што за време трајања изречене казне оптужена не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз упозорење о последицама уколико оптужена самовољно напусти просторије у којима станује. Суд је одлучио да се наведена казна кућног затвора извршава са применом електронског надзора сходно чл.20.ст.3 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера. Суд је нашао да ће се оваквом казном у свему постићи општа сврха изрицања кривичних санкција прописана чл.4 ст.2 КЗ-а и остварити циљеви како специјалне тако и генералне превенције из чл.42 КЗ-а.

Обзиром да су оптужени оглашени кривим, суд је на основу основу чл.261. ст.2. тач.1. и 7 ЗКП – а у вези са чл.264. ст.1. ЗКП - а, одлучио да оптужени у потпуности снесу трошкове кривичног поступка, па је опт.Т. обавезао да плати укупан износ од 187.485,00 динара, који трошкови чине трошкови спровода оптуженог из КПЗ Ваљево на главне претресе у износу од 960,00 динара, и трошкове браниоца по службеној дужности оптуженог, адв.Д.Р., из Ваљева, у износу од 23.400,00 динара и браниоца по службеној дужности адв.О.Ј. у износу од 163.125,00 динара, а опт.М.Л. плати износ од 45.750,00 динара на име трошкова браниоца по службеној дужности, адв.В.М. из Ваљева, оптужени су обавезани да солидарно плате трошкове вештака економско-финансијске струке у укупном износу од 203.700,41 динара, што су оптужени дужни да надокнаде у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом извршења.

На основу чл.261. ст.1 тачка 9 ЗКП, опт.Т. је обавезан да на име паушала уплати износ од 25.000,00 динара, а опт.Л. износ од 15.000,00 динара, у корист буџетских средстава, при чему је суд имао у виду трајање и сложеност поступка као и имовинско стање оптужених.

Поред наведеног, а применом чл. 91. и 92. КЗ – а, од опт.В.Т. и опт.М.Л. је одузет новац у износу од 11.550.859,74 динара, као имовинска корист која је прибављена кривичним делом, а ово из разлога што је чл.91. ст.1. КЗ – а прописано да нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом.

Обзиром да су оптужени оглашени кривим за кривична дела која им се стављају на терет у овом поступку суд је оштећена предузећа „Swisslion market“ ДОО из Горњег Милановца, „Алка Трговина“ ДОО из Добановаца, „Родић МБ Трговина“ из Новог Сада и ПИК „Врбас“ АД из Београда упутио да имовинско правни захтев у целини остваре у парничном поступку, сходно чл.258 ст.3 ЗКП-а.

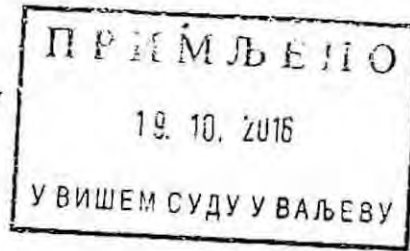
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, К.бр.28/15, дана 12.05.2016.године.

Записничар
Милена Филиповић,с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Терзић,с.р

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж 1942/2016
Дана 11.10.2016. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија мр Сретка Јанковића, председника већа, Бранке Пејовић и др Миодрaга Мајића, чланова већа, са судијским сарадником Мирјаном Новић, записничарем, у кривичном предмету **окривљеног В Т** и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 у вези члана 33 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, браниоца окривљеног В Т адвоката О Ј и браниоца окривљене М Л адвоката З Д изјављеним против пресуде Вишег суда у Ваљеву К.бр. 28/15 од 12.05.2016. године, након претреса одржаним пред другостеленим судом у смислу одредбе члана 445 став 2 у вези члана 449 ЗКП, у присуству заменика Апелационог јавног тужилаштва у Београду М Ш окривљених В Т и М Л и њихових бранилаца адвоката О Ј и адвоката З Д дана 11.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе бранилаца окривљених В Т и М Ј па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Вишег суда у Ваљеву К.бр. 28/15 од 12.05.2016. године тако што изрека пресуде сада гласи:

окривљени В Т од оца В рођен дана 1953. године, са осталим личним подацима као у списима, и

окривљена М Л од оца Ј рођен дана 1960. године, са осталим личним подацима као у списима.

на основу одредбе члана 423 тачка 1 ЗКП

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

да су

У периоду од 01.01.2004. године до 31.12.2005. године, у Ваљеву, у својству одговорних лица и то окривљени В као власник предузећа "М доо у временском периоду извршења кривичног дела и као директор тог предузећа почев од 01.01.2004. године па до 24.09.2004. године, а окривљена М као директор предузећа "М доо од 24.09.2004. године до краја времена извршења кривичног дела, при чему су у периоду извршења кривичног дела, будући да су у том периоду били у браку, фактички обоје заједнички континуирано обављали послове одговорног лица у предузећу "М доо, урачунљиви и свесни да је њихово дело забрањено, а чије извршење су хтели, уз претходни договор шта ће ко од њих и како да ради, заједнички извршили кривично дело искоришћавањем својих овлашћења и прекорачењем њихових граница, прибавили себи противправну имовинску корист, у укупном износу од 11.550.859,74 динара, тако што су робу прибављену од предузећа "Swisslion market" доо из Горњег Милановца, у износу од 3.184.552,18 динара, предузећа "Алка трговина" доо из Добановаца у износу од 14.394,85 динара, предузећа "Родић МБ" доо из Новог Сада у износу од 8.252.003,87 динара и предузећа ПИК "Врбас" ад из Београда у износу од 92.908,84 динара, из велепродаје дисконтно преко малопродаје продали физичким лицима за готов новац – наизменично окривљени В и окривљена М не водећи о томе било какву евиденцију, а затим тако добијени новац нису уплаћивали на текући рачун предузећа већ су га присвајали и потрошили за своје потребе, а у циљу прикривања тако присвојеног новца у службене исправе и књиге унели неистинит податак да је то мањак који је настао у поплави, што није истина, с обзиром да окривљени нису уопште организовали вршење пописа којим би се утврдила штета настала поплавом, већ су извршили књижење расхода, односно отпис робе у наведеном износу на терет конта 5.900 – ванредни расходи од катастрофа и елементарних целогода у корист конта 132 – роба у промету на велико.

- чиме би извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у санзвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Оптешена предузећа "Swisslion market" доо из Горњег Милановца, "Алка трговина" доо из Добановаца, "Родић МБ" доо из Новог Сада и ПИК "Врбас" ад из Београда, се упућују да свој имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени В Т и М Л оглашени су кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 Кривичног законика, па су осуђени и то окривљени В Т на казну затвора у трајању од 2 (две) године, а окривљена М Л на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци за коју је одређено да ће се извршити на тај начин што иста за време изречене казне не сме напуштати просторије у којима станује уз примену електронског надзора осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, при чему је одређено да уколико окривљена за време извршења ове казне једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Од окривљених В Т и М Л одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 11.550.859,74 динара за коју је одређено да су је исти дужни платити у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде у корист буџетских средстава, под претњом принудног извршења. Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате и то окривљени В Т износ од 187.485,00 динара, а окривљена М Л у износу од 45.750,00 динара, као и да солидарно плате износ од 203.700,41 динара, те да окривљени В Т на име паушала плати износ од 25.000,00 динара, а М Л на име паушала износ од 15.000,00 динара, све у корист буџетских средстава, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећена предузећа упућена да свој имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, због одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљенима изрећи строже затворске казне,

- бранилац окривљеног В Т адвокат О Ј из свих законских разлога са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду и окривљеног Т ослободи од оптужбе или блаже казни или побијану пресуду укине.

- бранилац окривљене М Л адвокат З Д из свих законских разлога са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду према окривљеној М Л исту ослободи од оптужбе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Кж.бр. 976/2016 од 27.06.2016. године предложио да другостепени суд жалбу

јавног тужиоца уважи и побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљенима изрећи строже затворске казне, а да жалбе бранилаца окривљених одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је дана 13.09.2016. године одржао јавну седницу већа у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљених М Л а у присуству браниоца окривљене М Л адвоката З Д на којој седници је, разматрајући жалбе изјављене против побијане пресуде, закључио да је побијана пресуда обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП јер су у истој дати нејасни разлози због којих је првостепени суд током поступка нашао како је доказано да су окривљени В Т и М Ј предузели инкриминисане радње на начин како им је то у овом поступку стављено на терет.

Имајући у виду да је у овом предмету већ једанпут укидана првостепена пресуда, Апелациони суд у Београду је, констатујући постојање наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, а на основу одредбе члана 455 став 2 ЗКП, донео одлуку о отварању претреса, након чега је одржан претрес дана 11.10.2016. године на коме су испитани окривљени В Т и М Л након чега је веће прочитало све доказе изведене у досадашњем току поступка.

Дајући у образложењу побијане пресуде разлоге за свој закључак првостепени суд је између осталог навео да из свих доказа изведених током поступка несумњиво произлази да су окривљени искоришћавањем својих овлашћења и прекорачењем њихових граница на описани начин извршили предметно кривично дело и тако прибавили себи противправну имовинску корист у означеном износу, односно да су робу прибављену од наведених предузећа продали физичким лицима за готов новац, не водећи о томе било какву евиденцију, а затим тако добијен новац нису уплаћивали на текући рачун предузећа „М“ д.о.о. и у циљу прикривања тако присвојеног новца у службене исправе су унели неистините податке, на начин ближе описан у оптужном акту.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је жалбама бранилаца окривљених основано указано да првостепени суд у побијаној пресуди није дао адекватне разлоге због којих је нашао да су окривљени, предузимајући описане инкриминисане радње, искористили своја овлашћења у предузећу „М“ д.о.о. или прекорачили њихове границе. У том смислу, овај суд је пошао од појма искоришћавања положаја или овлашћења под којим се подразумева предузимање радњи које су дозвољене (одговорно лице делује у оквиру свог положаја или овлашћења), али одговорно лице то чини, не у циљу у којем је такво овлашћење дато, већ у циљу прибављања себи или другом противправне имовинске користи. Прекорачење граница овлашћења, као друга од две

алтернативне радње извршења које су окривљенима у овом поступку стављене на терет, постоји када одговорно лице предузима радње које су по својој природи дозвољене, али спадају у надлежност неког другог одговорног лица, као и када одговорно лице предузима радње за које јесте надлежан, али у датом случају није овлашћен за њихово предузимање јер су његова овлашћења у конкретном случају ограничена одређеним актима.

Из наведеног очигледно произлази да искоришћавање положаја или овлашћења, односно прекорачење граница овлашћења у смислу одредбе члана 234 Кривичног законика подразумева предузимање дозвољених радњи, односно радњи које спадају у делокруг положаја окривљених као одговорних лица у одређеном привредном субјекту, односно предузимање дозвољених радњи које спадају у надлежност неког другог одговорног лица или радњи за чије предузимање одговорно лице јесте надлежно, али у конкретном случају из неког разлога није овлашћено.

Насупрот томе, већ из самог описа дела које је окривљенима стављено на терет јасно произлази да су они оптужени за предузимање радњи за чије предузимање, као одговорна лица у предузећу „М д.о.о, нису били надлежни нити овлашћени, а које радње се односе на то да новац од продаје робе нису уплаћивали на рачун предузећа „М д.о.о. већ су га присвојили за себе, што је потврђено налазом и мишљењем судских вештака економско финансијске струке и исказом сведока Р К као и да су, у циљу прикривања тако присвојеног новца, у службене исправе и књиге унесли неистинит податак да се ради о мањку насталом у поплави. Имајући на уму наведено, одговорна лица предметно кривично дело и не могу извршити предузимањем радњи које по својој природи нису дозвољене, односно радњи за чије предузимање нису овлашћена, већ би се у том случају евентуално радило о неком другом кривичном делу, из ког разлога је овај суд нашао да дело за које су окривљени оптужени није по закону кривично дело.

С тим у вези, овај суд је нашао да су у описаним радњама окривљених евентуално садржана битна обележја кривичних дела проневера из члана 364 Кривичног законика и фалсификовање службене исправе из члана 357 Кривичног законика, али није био у могућности да у том смислу интервенише и окривљене након одржаног претреса огласи кривим због извршења тих кривичних дела. Ово с тога јер би такво поступање дугостепеног суда било у супротности са забраном преиначења првостепене пресуде на штету окривљених, предвиђену одредбом члана 453 ЗКП, узимајући у обзир да жалбом јавног тужиоца није предложено оглашавање окривљених кривим за извршење наведених кривичних дела, већ је иста изјављена само због одлуке о кривичној санкцији.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Београду је нашао да дело за које су окривљени В Т и М Ц оптужени није по

закону кривично дело, због чега га их је, применом одредбе члана 423 тачка 1 ЗКП, ослободио од оптужбе.

Одлука о трошковима кривичног поступка је донета у складу са одредбом члана 265 став 1 ЗКП узимајући у обзир да су окривљени ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело које им је у овом поступку стављено на терет. С обзиром на то да је овај суд донео ослобађајућу пресуду то је, у складу са одредбом члана 258 став 3 ЗКП, упутио оштећена предузећа да имовинскоправне захтеве остварују у парничном поступку.

Жалба јавног тужиоца, која је у односу на окривљене изјављена само због одлука о кривичној санкцији, није ни могла бити предмет посебне оцене овога суда, јер су окривљени, усвајањем жалби бранилаца окривљених, ослобођени од оптужбе, због чега је она беспредметна.

Са изнетих разлога, а на основу одредби члана 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Мирјана Новић, с.р.

Председник већа-судија
мр Сретко Јанковић, с.р.

